

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Έρχονται τα Διαμυροήμερα, η Άνοιξη θρίσκει στην καλύτερή της φάση και το χωριό ετοιμάζεται να γιορτάσει τις Πασχαλιές γιορτές.

Το χωριό τέτοιες μέρες σκέφτεται πάντοτε τα ξενητεμένα του παιδιά, που ζουν εδώ κι εκεί, σε διάφορα μέρη της χώρας και στο εξωτερικό, κυρίως στην Αμερική και στέλνει προφορικό άτυπο κάλεσμα, με δικό του ταχυδρομικό τρόπο και με τη δική του γλώσσα.

Στέλνει πρόσκληση σε όλους τους απανταχού Νεχωρίτες και τους καλεί ναρθούν στη γενέθλια γη, στο πατρικό παραγώνι.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτές τις μέρες το κάλεσμα αυτό φθάνει σε όλες τις Νεχωρίτικες πόρτες, όπου κι αν βρίσκονται.

Αναζητήστε το νοερά.

Το προσκλητήριο μεταξύ άλλων αναφέρει:

—Ελάτε στην Ιθάκη σας, να πατήσετε το πατρικό σας χώμα, να ανάψετε το καντήλι στους τάφους των προγόνων σας και να προσκυνήσετε την Παναγιά.

—Ελάτε να πάρετε την Κυριακή των Βαΐων ένα κλωνάρι θάμνις από τον τύπο σας και να το φυλάξετε πάνω από την πόρτα του πατρικού σας σπιτιού.

—Ελάτε να παρακολουθήσετε τις αγρυπνίες της Μ. Βδομάδας, να στολίσετε τον Επιτάφιο, να ακούσετε τα εγκώμια από τα χείλη των παιδικών ομάδων.

—Ελάτε να κάνετε Ανάσταση στο φρεσκοπλακω-στρωμένο προαύλιο της εκκλησίας, με τους συγχωριανούς, όσοι απύμειναν ακόμα στο χωριό, στο Παλιονέχωρο, στα Καλαθέκια. Γιορτάστε την ζωνφόρο Ανάσταση του Κυρίου.

—Ελάτε να ακούσετε από τον Παπά του χωριού μας το «Δεύτε λάβετε φώς» και να ανάψετε τη λαμπάδα στην εκκλησιά που διαπισθήκατε. Προσέλθετε λαμπαδηφόροι...

—Ελάτε να ψήσετε και να γυρίσετε το αρνέ σας

☛ Συνέχεια στή σελίδα 7

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

★ Συνεχίζονται με εντατικό ρυθμό τα έργα κατασκευής της οδού Νεχωρίου — Αράχωβας. Αυτή τη στιγμή τα μηχανήματα εργάζονται στο Δεντρόλογο της Αράχωβας. Από τη Νεχωρίτικη πλευρά έχει γίνει η διάνοξη και ορισμένα τεχνικά έργα.

★ Συνεργείο του Ο.Τ.Ε. εργάζεται στο χωριό και τοποθετεί τηλέφωνα σε νέους συνδρομητές. Τα τηλέφωνα αυτά, κατά τις πληροφορίες που έχουμε θα λειτουργήσουν στις αρχές Απριλίου.

★ Στις 4 Φεβρουαρίου ε.ε. παρουσία της ηγεσίας του Υπουρ-

γείου ΠΕΧΩΔΕ έγινε η διάνοξη του τελευταίου τμήματος της σήραγγας που θα μεταφέρει το νερό του Εύηνου στη λίμνη του Μόρνου.

Υπολογίζεται ότι μέχρι το τέλος Μαρτίου θα έχουμε στη λίμνη του Μόρνου το νερό του Εύηνου. Εν τω μεταξύ συνεχίζονται οι εργασίες της κατασκευής του φράγματος, που όλο και υψώνεται. Η ολοκλήρωσή του θα γίνει μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες (τέλος 1996 αρχές 1997).

★ Από τον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας εκδόθηκε μονόφυλλο ημερολόγιο για το 1995, που μοι-

ράστηκε δωρεάν σ' όλους τους συγχωριανούς μας.

Λιτό αλλά πανέμορφο, με τη φωτογραφία του καμπαναριού της εκκλησίας μας, μας έφερε μαζί με τις ευχές της «Παναγίας» μας για «Καλή Χρονιά» κι ό,τι αγαπητότερο και σεβαστότερο έχουμε στο χωριό, τη «γαρόντισσα εκκλησία» μας.

Συγχαρητήρια στον παπα-Νίκο και σ' όλο το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο γι' αυτή τους την πρωτοβουλία και ευχόμαστε του χρόνου, να έχουν την οικονομική δυνατότητα να μας στείλουν και πάλι τις ευχές της Παναγίας μας μ' ένα πολύφυλλο ημερολόγιο.

Η εκδήλωση της Πρωτοχρονιάτικης πίτας

Στις 14 Ιανουαρίου, ημέρα Σάββατο και ώρα 6 μ.μ. στην αίθουσα του Συλλόγου μας (στο σπίτι του ΝΕΧΩΡΙΤΗ) έγινε η ετήσια εκδήλωση της κοπής της πίτας για το 1995.

Η αίθουσα του Συλλόγου μας, παρ' όλες τις αντίξοες καιρικές συνθήκες γέμισε από Νεχωρίτες, μικρούς και μεγάλους. Αυτό έδειξε πόσο νιώθουμε την ανάγκη όλοι οι Νεχωρίτες ν' ανταμωθούμε και να δούμε ο ένας τον άλλο.

Στην αρχή της εκδήλωσης πήρε το λόγο ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κων/νος Μάντης, ο οποίος είπε τα εξής: Αγαπητοί συγχωριανοί, Εκ μέρους του Διοικητικού

Συμβουλίου σας καλωσώριζω στην αποψινή μας εκδήλωση και ευχόμεθα σε σας και σ' όλους τους Νεχωρίτες απονδύποτε και αν θοίσκονται εντοχισμένο νηιές και δη

μιονογικό το 1995, και στον Σέλλορό μας πάντα δημοσιογική πορεία.

Όμως για να πραγματοποιηθεί αυτό το τελενταίο Συνέχεια στή σελίδα 7

Από την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας στις 14.1.1995.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ «ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ».

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας

Στις 19 Μαρτίου 1995 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου μας η ετήσια Γενική Συνέλευσή του. Πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης εκλέχτηκε ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας ο κ. Σπύρος Βλάχος.

Ο πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου Κώστας Μάντης χαιρέτισε τη Γεν. Συνέλευση και ευχήθηκε υγεία και ευτυχία για το 1995.

Επίσης καλωσόρισε τον πρόεδρο της Κοινότητας Κωνσταντίνο Παπακώστα, ο οποίος ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση του Δ.Σ. παρέστη στην Γεν. Συνέλευση.

Στη συνέχεια έκαμε τον απολογισμό του Διοικ. Συμβουλίου για το 1994, που συνοπτικά έχει:

1) Εξέδωσε 4 φύλλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

2) Αγόρασε καινούργιο γραφείο για την αίθουσά του.

3) Βοήθησε αναξιοπαθούντες συγχωριανούς μας.

4) Στο τέλος της σχολικής χρονιάς 1993 (Ιούνιο) μοίρασε δώρα στα παιδιά του Δημοτικού σχολείου, και ανάλογο δώρο πρόσφερε στη δασκάλα.

5) Το Δ.Σ. σε πένθνη οικογενειών συγχωριανών μας, με την παρουσία του, τα ψηφίσματα, τις συλλυπητήριες επιστολές, πρόσφερε ηθική συμπαράσταση, που είναι απαραίτητη σε τέτοιες στιγμές.

6) Εισέπραξε το 1.000.000 π.μ. είχε εγκριθεί το 1993, με τη βοήθεια του κ. Αιλ. Φλώρου, και συγχρόνως τονίστηκε ότι με ενέργειες του ιδίου κ. Φλώρου ο Σύλλογός μας επιχορηγήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου

με 300.000 και από το Υπουργείο Πολιτισμού με 500.000 δρχ.

7) Βοηθήσαμε στη διάθεση του βιβλίου του κ. Δημ. Ντούζου που έχει εκδόσει και που το παρεχώρησε στους Συλλόγους Νεχωριτών Αμερικής και Ελλάδος, δηλ. όλα τα έσοδα από τη διάθεση του εν λόγω βιβλίου.

8) Είχαμε προσωπική επαφή με την ΕΛΠΑ, και στείλαμε οξυτάτη επιστολή στον πρόεδρο αυτής, διότι δεν τήρησε την υπόσχεσή του για αποκατάσταση των ζημιών στο οδικό δίκτυο Ψηλός - Σταυρός - Νεχώρι - Αράχωβα, από την διέλευση του Ράλλη Ακρόπολις.

9) Τον Ιούλιο του 1994 με τον Πρόεδρο της Κοινότητας

☛ Συνέχεια στή σελίδα 7

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

★ Στις 21, 22 και 23 Οκτωβρίου 1994 πραγματοποιήθηκε στο Σικάγο των Η.Π.Α. Πανρουμελιώτικο Συνέδριο της Ο. Σ.Ε.Α.Κ που το φιλοξένησε το Περιφερειακό Κυβερνείο της Πολιτείας Ιλλινόις.

Η συμμετοχή των αντιπροσώπων 35 Ρουμελιώτικων Συλλόγων υπήρξε ικανοποιητική και η φιλοξενία από τους εκεί Ρουμελιώτες ήταν εγκάρδια και αρωχτική.

Οι εργασίες του Συνεδρίου έγιναν στην μεγάλη αίθουσα του Ξενοδοχείου HYATT REGENCY OHANA HOTEL.

Τις εργασίες του Συνεδρίου διηύθυνε ως πρόεδρος ο βετεράνος Ρουμελιώτης και πρώην

ύπατος πρόεδρος κ. Τρύφων Ν. Χατζηνικολάου.

Οι σύνεδροι, πέρα από τις συζητήσεις των θεμάτων που αφορούσαν στην καλύτερη οργάνωση της Ομοσπονδίας, αποφάσισαν τα κάτωθι:

— Το επόμενο συνέδριο για τα 50 χρόνια της Ομοσπονδίας να πραγματοποιηθεί στην Αμερικάνικη πρωτεύουσα και να εκδοθεί πολυσέλιδο λεύκωμα με τα ιστορικά και λαογραφικά της λεβεντογέννας Ρούμελης.

— Το 51ο Συνέδριο να πραγματοποιηθεί το 1996 στην Ελλάδα. Στο Συνέδριο εξελέγη η νέα Διοίκηση της Ομοσπονδίας

☛ Συνέχεια στή σελίδα 7

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στην Αθήνα αρραβωνιάστηκαν οι:

- Γεώργιος Αλ. Φλώρος με την Βάλλια Χ. Πίππα.
- Κούλα Αντ. Κανέλλου, με τον Παντελή Μιχαλαρέα.
- Γεώργιος Κοκορόγιαννης (γ. Β. Ντούζου) με την Ευαγγελία Σκουντζούρη.
- Στη Λαμία αρραβωνιάστηκε ο Σπύρος Γ. Κοπάνης, με τη Φωτεινή Κ. Γαλάνη.
- Στο Αγρίνιο αρραβωνιάστηκε η Άντζελα Παλιομήτρου με το Χρήστο Μπιτσάδα.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στην Αθήνα παντρεύτηκαν οι:

- Αικατερίνη Τσιάπα (γ. Μαγδαληνής Μπούρα) με το Δημήτριο Μούγια.
- Η Αικατερίνη Ι. Λειβαδίτη με το Νίκο Παπαλάμπρο.
- Στην Πάτρα παντρεύτηκε η Θεοδώρα Ανδ. Καρανδρίκα με το Θωμά Χαλδαίο.
- Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η πολυξένη Πολυζώη (το γένος Δ. Φλέγκα), γέννησε αγοράκι.
- Η Μαρία Χρ. Φούρλα - Ξευγένη, γέννησε αγοράκι.
- Η Ευαγγελία Νατσιπούλου (το γένος Ιωάννου Πανάγου) γέννησε αγοράκι.
- Η Ζωή Αθ. Ζωή γέννησε κοριτσάκι.
- Στην Αμερική η Βασιλική Παπακωνσταντίνου (το γένος Γεωργ. Πανάγου) γέννησε αγοράκι.
- Στην Αμερική η Ντίνα Πολυμέρου (το γένος Γιαννούλας Αυγερίου) γέννησε κοριτσάκι.
- Να τους ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν και κηδεύτηκαν στην θήνα:

- Ο Κωνσταντίνος Αθ. Παπακωνσταντίνου.
- Η Ελένη Ι. Μαρούδα.
- Ο Γεώργιος Αθ. Μαζιάς.
- Ο Χρήστος Πλάκας.
- Ο Κωνσταντίνος Γ. Συρσίρης.
- Η Αγκαία Αλ. Μέμμου.
- Πέθαναν στην Αθήνα και κηδεύτηκαν στο χωριό:
- Ο Νικόλαος Γ. Λούπας.
- Ο Γεώργιος Συρσίρης.

— Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Αράχωβα Ναπακκίας η Παναγιώτα Κ. Παπακώστα, μητέρα των Βασιλείου, Ανδρέα, Δημητρίου και της Μαρίας Αθ. Βλάχου.

Θερμά συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Ο Κωνσταντίνος Ξύκης (γένος Ζωής Παπαχρήστου) πτυχιούχος Αυτοματισμού ΤΕΙ Πειραιά, πήρε και το MASTER, επιστήμης Υπολογιστών στο Πανεπιστήμιο ΝΙΚΑΣΕΑ της Αγγλίας.
- Ο Γιάννης Γ. Παπαλέξης,

Κοινωνικά

πήρε το πτυχίο Κολλεγίου Αθλητικών Σπουδών.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

- Η Κική Ν. Ιωάννου, πτυχιούχος Νοσηλευτικής ΤΕΙ, διορίστηκε στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου - Αχαΐας.

Καλή σταδιοδρομία.

ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ

Απολύθηκαν από το στρατό οι:

- Αθανάσιος Κ. Φούρλας.
- Γεώργιος Δ. Πλάκας.
- Αθανάσιος Ι. Σδούκας.

Τους ευχόμαστε καλοί πολίτες.

ΑΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

— Εις μνήμην Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου προσέφεραν στο Σύλλογό μας:

Η μητέρα του Μαγδαληνή 10.000 δρχ.

Ο αδελφός του Ιωάννης 10.000 δρχ.

Η Τασία Ιωάν. Μάρρου 5.000 δρχ.

Η οικογένεια Αντωνίου Σκεπαρνιά 5.000 δρχ.

— Η Φωφώ Σούζα (γένος Ιωάν Κωτσάλου) προσέφερε στο Σύλλογό μας, εις μνήμην Ιωάννου Μαρούδα 5.000 δρχ. και Ελένης Ι. Μαρούδα 5.000 δρχ.

— Ο Γεώργιος Ματζίκας, προσέφερε στο Σύλλογό μας εις μνήμην της μητέρας του Αγκαΐας και της γιαγιάς του Μαγδαληνής Φωλιά 5.000 δρχ.

— Η οικογένεια της αιμνήστου Ειρήνης Ι. Γιαννάκου στέλνει στο Σύλλογό μας θερμά ευχαριστήρια για το συλλυπητήριο γράμμα που στείλαμε και 100 δολάρια εις μνήμην της.

— Ο Χρήστος Συρσίρης προσέφερε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας εκατό (100) μάκκα εις μνήμην Τασίας Κ. Μέμμου και Μαρίας Ι. Χολέβα.

— Στη μνήμη του αλησμόνητου συζύγου, Πατέρα και παππού Ν. Λούπα, προσφέρουμε στο Σύλλογό μας 30.000 δρχ. και ακόμα θα διαθέσουμε 20.000 δρχ. στην εκκλησία του χωριού μας.

Οικογ. Ν. Λούπα

— Η Ρήνα (γ. Γ. Λούπα) και ο Νίκος Αράχωβας προσέφεραν στο Σύλλογό μας 100 δολάρια εις μνήμην του αξέχαστου αδελφού των Νίκου Λούπα.

— Η οικογένεια Ιωάννου Α. Λειβαδίτη προσέφερε στον Σύλλογό μας δρχ. 5.000 εις μνήμην του Νίκου Λούπα.

— Ο Αντώνιος Μαρούδας προσέφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 20.000 εις μνήμην των γονιών του Ιωάννου Μαρούδα και Ελένης Μαρούδα.

— Εις μνήμην του Ευάγγελου Τσουράπα, ή σύζυγός του και

τα παιδιά του πρόσφεραν στο Σύλλογό μας τα κάτωθι ποσά:

Η σύζυγός του Τασία Τσουράπα δρχ. 20.000.

Τα παιδιά του, Χρήστος και Βάσω Καρά 10.000 δρχ.

Και η Λένα Τσουράπα δρχ. 10.000.

Επίσης στη μνήμη του Ευαγγέλου Τσουράπα, πρόσφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας τα κάτωθι ποσά:

Η σύζυγός του Τασία Τσουράπα 15.000 δρχ.

Τα παιδιά του, Χρήστος και Βάσω Καρά 10.000 δρχ.

Και η Λένα Τσουράπα 5.000 δρχ.

Η Ελένη Ν. Πατερέκα πρόσφερε στο Σύλλογό μας 20 δολάρια στη μνήμη του γαμπρού της Ευαγγέλου Τσουράπα.

— Οι Κώστας και Βασιλική Λιάζη, και τα παιδιά τους Νίκος, Ελένη, Ζωή στείλανε 50 δολάρια για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» στη μνήμη της αδελφής και θείας τους Αγκαΐας Μέμμου, και του αδελφού τους και θείου τους Ευάγγελου Τσουράπα.

— Ο Θωμάς Μαζιάς πρόσφερε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας εις μνήμην των κάτωθι, τα εξής ποσά: Νικολάου Λούπα 50 δολάρια. Μαρίας Ι. Χολέβα 50 δολλ. Γεωργίου Κ. Συρσίρη 50 δολλ. Τασίας Κ. Μέμμου 50 δολλ.

— Εις μνήμη του αιμνήστου πατέρα των Γεωργίου Μαζιά, τα παιδιά του πρόσφεραν αντί μνημοσύνου τα κάτωθι ποσά ως εξής:

Στον Σύλλογό μας 20.000 δρχ. και στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας 20.000 δρχ.

— Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας πρόσφερε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας αντί στεφάνου τα κάτωθι ποσά εις μνήμην των:

Νικολάου Λούπα 10.000 δρχ. Γεωργίου Μαζιά 10.000 δρχ. Χρήστου Πλάκα 10.000 δρχ. Κωνσταντίνου Γ. Συρσίρη δρχ. 10.000.

— Ο Χρήστος και η Μαρία Αλπογιάννη πρόσφεραν εις μνήμην του Κων/νου Παπακωνσταντίνου στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας 10.000 δρχ.

— Η Ευαγγελία Ι. Σπανού προσέφερε στον Σύλλογό μας τα κάτωθι ποσά εις μνήμην των:

Δρχ. Νικολάου Λούπα 5.000 Ιωάννου Ν. Σπανού 5.000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος για το θάνατο του αγαπημένου μας παιδιού και αδελφού Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου.

Η μητέρα του Μαγδαληνή, ο αδελφός του Ιωάννης.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους

τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος για το θάνατο της αγαπημένης μητέρας και γιαγιάς, Ελένης Ι. Μαρούδα.

Τα παιδιά της:

Αντώνιος Μαρούδας, Αλεξάνδρα Κ. Μαρούδα.

Τα εγγόνια Βασιλική και Ελένη.

— Προς το Σύλλογο Νεχωριτών Ναυπακτίας. Κε. Πρόεδρε.

Σας ευχαριστούμε θερμά για τη συμμετοχή του Διοικητικού σας Συμβουλίου στο βαρύ πένθος μας για την έκδοση του σχετικού ψηφίσματος και για το ποσόν που διέθεσε ο Σύλλογός μας σε μνήμη του αγαπητού μας και αλησμόνητου συζύγου, πατέρα και παππού Νίκου Λούπα.

Ευχαριστίες εκφράζουμε ακόμα μέσα από τις στήλες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους, που μας συμπαράσταθηκαν στη λύπη μας, με οποιονδήποτε τρόπο.

Η σύζυγος Μαγδαληνή, Τα παιδιά του και τα εγγόνια του. Αθήνα 3.3.95

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος μας για το θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου και πατέρα μας Ευαγγέλου Τσουράπα.

Η σύζυγός του Τασία Τσουράπα.

Τα παιδιά του: Χρήστος και Βάσω Καρά και Λένα Τσουράπα.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος μας για το θάνατο του αγαπημένου μας πατέρα Γεωργίου Συρσίρη και του αδελφού μας Κωνσταντίνου Γ. Συρσίρη.

Τα παιδιά του και αδελφία του:

Χρήστος και Βασίλειος Συρσίρη. Ευαγγελία Κανέλλου. Βασιλική Ζεύλα. Η σύζυγος του Κωνσταντίνου Ζωή Συρσίρη.

— Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετέσχον στο πένθος για το θάνατο του αγαπημένου μας πατέρα Γεωργίου Μαζιά.

Τα παιδιά του.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Απ' τὸ ἐσωτερικὸ

	Δρχ.
Γεώργιος Κουβελάς	20.000
Θεόδωρος Τζήμας	3.000
Τασία Κωσταρά	6.000
Βασιλική Απ. Σγάγια	2.000
Κων/νος Καλλιμάνης	3.000
Βασιλική Αθ. Σδούκα	5.000
Αθηνά Μπούτρη (γ. Αντ. Παπαλέξη)	2.000
Ζωή Ξύκη (γ. Χρ. Παπαχρήστου)	3.000
Κωνσταντίνος Κρανιάς	3.000
Μαγδαληνή Γιοβανοπούλου (γ. Κρανιά)	3.000
Γεώργ. Κ. Λειβαδίτης	5.000
Αντών. Σ. Μασγάλας	10.000
Όλγα Αθ. Μπούρα	2.000
Αναστασία Παπαδοπούλου (γ. Αθ. Μπούρα)	1.000
Αντών. Παλαιομήτρος	10.000
Ευάγγελος Νατσιόπουλος (σύζυγός Ευαγγελίας τῶ γ. Ιωάν-	

	Δρχ.
νου Πανάγου)	10.000
Φλώρα Βίτσα (γ. Κ. Φούρλα)	5.000
Τασία Κ. Παπουτσή	10.000
Δημ. Γ. Πλάκας	5.000
Παναγιώτα Τζαχρήστου	5.000
Αντώνιος Σκεπαρνιάς	5.000
Τασία Ιωάν. Μάρρου	5.000
Ελένη Χ. Σκεπαρνιά	3.000
Κων/νος Σακελιάς	5.000
Κούλα Σακελιά	5.000
Ελένη Χρονοπούλου (γ. Κ. Μάρρου)	10.000
Ανώνυμος.	5.000
Ιωάννης Αθ. Μάλλιος	5.000
Αθανάσιος Ζώης	5.000
Βασίλειος Αθ. Μάλλιος	10.000
Φωφώ Σούζα (γ. Ι. Κωτσάλου)	5.000
Ευαγγελία Παπακώστα (γ. Ν. Τσιτσιμπέλη)	5.000
Κική Κ. Φούρλα	5.000
Ντόλα Κ. Φούρλα	5.000
Νίκος Τσιάπας	5.000
Βάσω Τόμπορη (γ. Γώγωνα - Μπούρα)	3.000
Νίκος Παπαλάμπρος (σύζ. Αικατερίνης Ι. Λειβαδίτη)	5.000
Μαγδαληνή Ν. Λούπα	3.000
Κατερίνα Ν. Λούπα	3.000
Μαρία Σταθοπούλου (γ. Ν. Λούπα)	3.000
Χρήστος Β. Φούρλας	5.000
Νικόλαος Ζαρκάδας	5.000
Βασιλική Σκαρλάτου (γ. Ν. Ζαρκάδα)	5.000
Κωνσταντίνος Παπακώστας	20.000
Δημήτριος Φούρλας	2.000
Γεώργιος Φούρλας	5.000
Αθανάσιος Βλάχος	5.000
Δημήτριος Σολτός	5.000
Αγκαία Μπιθικούκη (γ. Ι. Σαλτού)	3.000
Παντελής Μέρμηγκας	5.000
Γεώργιος Καραγιάννης	5.000
Γεώργιος Αθ. Μάλλιος	10.000
Παύλος — Μαρία — Σπύρος και Κων/νος Βλάχος	10.000
Αντώνιος Αθ. Πλάκας	2.000
Ιωάννης Λειβαδίτης	2.000
Νικόλαος Γ. Πλάκας	6.000
Ευαγγελία Βέλλιου (γ. Κ. Φούρλα)	5.000
Μαγδαληνή Αθ. Μάλλιου	4.000
Σπυριδούλα Μάλλιου	3.000
Δημήτριος Ζάχος	3.000
Βασίλης Μέρμηγκας	3.000
Φώτης Μέμμος	7.000
Δημήτριος Αθ. Λάππας	5.000
Γεώργιος Ι. Παπαλέξης	5.000
Κων/νος Καραγιάννης	5.000
Αντώνιος Παπαλέξης	2.000
	Δολλ.
Δημήτριος Λυμπέρης	20
Γεώργιος Κ. Λαζοδήμος	40

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ

	Δολλ.
Απὸ τον ἀδελφὸ Σύλλογο Νεχωριτῶν Ἀμερικῆς	300
Αλεξάνδρα Μιχαλοπούλου (το γ. Ιωάννου Κωτσάλου)	100
Νικόλαος Θ. Καλαθάς	20
Γρηγόριος Γ. Ντούζος	20
Γεώργιος Ι. Γιαννάκος	20
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	20
Νικόλαος Ι. Μασγάλας	20
Δήμητρα Τσορτού (γ. Ι. Μασγάλα)	20
Βασιλική Π. Κάτσαρου (γ. Ι. Μασγάλα)	20
Πελαγία Κ. Σιδερά (γ. Ν. Μπαλαφούτα)	20
	Δρχ.
Ελένη Μπούρα	5.000
Ευαγγελία Ι. Σπανού	5.000
Τα παιδιά της Ευαγγελίας Ι. Σπανού	5.000

ΙΣΤΟΡΙΑ & ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ

1

«'Αν βρέξει ο Μάρτης δυό νερά
κι ο 'Απρίλης άλλο ένα,
χαρά σ' εκείνον τὸ ξενοῖ
πῶχει πολλά σπαρμένα»
λέει ὁ λαός. Δηλ. οἱ πρόιμες
ἀνοιξιὰτικες βροχές εἶναι εὖ
εργετικὲς στὴ γεωργία.

Κάτι παρόμοιο εἶπε καὶ ὁ
'Ησίοδος:
«ἤμος κόκκωξ κοκκῶζει...
τὸ πρῶτον...»

τῆμος Ζεὺς ὅσι τρίτῳ ἡματι
(μὴδ' ἀπολήγουσιν)—
ὅταν πρωτολαλήσει ὁ κοῦκος,
τότε ἂς βρέξει ὁ Δίας τὴν
τρίτη μέρα κι ἂς μὴ σταμα-
τήσῃ ('Εργα καὶ ἡμέραι,
στιχ. 486—488).

2

«Γεῖά σ' κι ἀλήθεια λέω!»
«Γεῖά μ' κι ἀλήθεια λέω!»
Συνηθισμένες εὐχές ὅταν,
στὴν κοινότητα μας ἀπάνω,
κάποιος φτερνιέται. Καὶ τὸ
'χουμε γιὰ καλοσημαδιὰ.

Τὸ ξέτασμα το συναντᾶ-
με καὶ στὴν Κέρον 'Ανάβα-
ση. 'Όταν ὁ Ξενοφῶν εἶπε
στοὺς στρατιώτες του πὼς
«ἔχουμε πολλές καὶ βάσιμες
ἐλπίδες νὰ σωθοῦμε», κάποι-
ος φτερνίστηκε, ὅλοι τότε
προσενηχθήκαν καὶ ὁ Ξενο-
φῶν συμπλήρωσε: «οἰωνός
Διὸς τοῦ σωτήρος ἐφάνη»—
καλὸ σημάδι ἀπὸ τὸ σωτήρα
Δία φανερώθηκε (Κέρον
'Ανάβασις, 3, 2, 9).

Καὶ παλαιότερη μαρτυρία
ἀπὸ τὴν 'Οδύσσεια: 'Όταν ἡ
Πηνελόπη εἶπε στὸν Εὐμαιο
πὼς ὁ 'Οδυσσεὺς θὰ γυρίσῃ
στὴν πατρίδα καὶ μὲ τὸ γιό
τον θὰ ἐκδικηθῇ τὶς ἀνομί-
ες τῶν μνηστήρων:

«Τηλέμαχος δὲ μέγα ἔπτα-
ρεν» — φτερνίστηκε δυνάτῃ
(ρ, 541). Καὶ ἡ Πηνελόπη
μὲ χαρὰ στὸν Εὐμαιο:

«οὐχ ὁράας, ὃ μοι εἶδός ἐπέ-
παρεν πᾶσιν ἔπεσον» — δὲ
βλέπεις ποὺ ὁ γιός μου φτερ-
νίτηκε γιὰ ὅλα ὅσα εἶπα;
('Οδύσσεια, ρ, 545).

3

Τὸν καιρὸ τῆς ἀντροκρα-
τίας (καὶ τώρα, ὅσοι κρατᾶ-
νε τὸ παλιό), ὅταν ἡ γυναῖκα
ἐμπαινε στὴν κοινότητα τοῦ
ἀντρός, αὐτὸς τὴν ἀνακαλοῦ-
σε στὴν τάξη, ἐπιτιμώντας
τὴν:

«Κάμε ρόκα σ'!»
δηλ. κοίτα τὸ γνέσιμό σου,
τὴ δουλειά σου, μὴν ἀνακα-
τώνεσαι στίς ἀρμοδιότητές
μον.

'Αναφέρεται καὶ τὸ ἐξῆς
περιστατικό τῆς ὀθωνικῆς ἐ-
ποχῆς: 'Ενῶ ὁ ὑπουργὸς τῆς
Δικαιοσύνης, ὁ Ζηρόβιος
Βάλλης (Μεσολογγίτης) εἶ-
χε ὑψηροεπαγγελματική
μετὰ τὸ Βασιλιά, μίλησε μέσα,
ἀκάλεστη, ἡ Βασίλισσα καὶ
πῆρε μέρος στὴ συζήτηση.
'Ο Βασιλιάς τὸ θεώρησε σὰν
κάτι τὸ συνηθισμένο, ἀλλὰ

ὁ Βάλλης, τύπος σοβαρὸς
καὶ αὐστηρὸς, εἶπε:

—Μεγαλειότητά, σὶνόν τό-
πο μου οἱ γυναῖκες γ ν ἑ-
θ ο ν τὴ ρόκα τους, ὅταν
οἱ ἄντρες συζητοῦν!

Καὶ ἡ Βασίλισσα ἔφυγε.
(Βλαχογιάννη, 'Απαντα,
I, 352, ἀριθ. 650, καὶ Κ. Πε-
τροπούλου, Μεσολογγίτικες
'Εθνικὲς Δόξες, 'Αθ. 1971,
σελ. 75).

'Ετσι κι ὁ νεαρὸς Τηλέ-
μαχος, ἀπεθνήσκων στὴ
μάννα του, τὴν Πηνελόπη, τῆς
λέει:

«ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ'
αὐτῆς ἔργα κόμει, ἱστὸν τ'
ἡλακάτην τε»—
μὰ ἐσὺ στὸ σπῆτι πῆγαινε
καὶ τήρα τὶς δουλειές σου,
τὸν ἀργαλειό, τὴ ρόκα σου.
('Οδύσσεια, α, 356—357).
Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καὶ οἱ θα-
σίλισσες ὕφαιναν κι ἔρνε-
θαν.

'Ακριβῶς τὰ ἴδια λόγια λέ-
ει καὶ ὁ 'Εκτορας στὴ γυναι-
κα του τὴν 'Ανδρομάχη ('Ι-
λιάδα, Ζ, 490—491).

4

Σ' ἓνα δημοτικὸ τραγοῦδι
(μοιρολόϊ, πές) ὁ Ξενιτεμέ-
νος ἐκφράζει βαθιὰν ἐπιθυ-
μία:

«Να εἶχα νερό ἀπ' τὸν τόπο
(μον)

καὶ μῆλο ἀπ' τὴν μηλιά μου,
νὰ εἶχα καὶ μοσχοστάφυλο
ἀπ' τὴν κληματαριά μου».

Καὶ σὲ ἄλλο:
«νὰ ἰδῶ ἄκρη ἀπὸ τὸν τόπο
(μον)

καὶ μέση τῆς ἀδελφῆς μου,
νὰ ἰδῶ καὶ τὴ μαυροῦλα μου
πὼς χλίδεται γιὰ μένα».

Ἀλλὰ καὶ ὁ 'Ομηρικὸς 'Ο
δυσσεὺς:

«καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντα
(νοῆσαι)

ἥς γαίης θανέειν ἱμείρεται».
—ἐπιθυμοῦσε νὰ ἰδεῖ καὶ κα-
πνὸ μονάχα ν' ἀλαφροανε-
βαίνει ἀπὸ τὸ τζάκι τοῦ σπι-
τιοῦ του, κι ἂς πεθάνει. ('Ο-
δύσσεια, α, 58—59).

'Ο Ξενιτεμένος 'Ελληνας
ὁ αὐτὸς στοὺς αἰῶνες τῶν
αἰώνων: α ἰ ὠ ν ι ο ς γ ο σ
τ α λ γ ὁ ς. Πόθος καὶ καη-
μὸς του, μάρα καὶ μαράζι
του νὰ γυρίσῃ στὸν τόπο
του, «στ' ἄρια χοῦματα». Κι
ὥς τὴ στεγνὴ πνοή του μέρε-
ται καὶ νεύεται τὸ «νῶστι-
μον ἡμαρ», τοῦ γυρισμοῦ τῆ
μέρα στὴν πατρίδα.

'Ο Θεὸς νὰ δώσει!

Δημ. Φ.

«Στὰ ξένα ξένος ξέγνοιαστος ξεκάθαρα ξανοίγω
τῆς ξενιτιάς τὴν Εὐωκίαν ξανθομαλλοῦσα πλῆξη.
Λύπη δὲ λείπει πού νὰ μὴν τὴ λισγαρίσει λίγο,
χαρὰ χαράζει, χάνεται νὰ τὴν περιτυλίξει».

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ

(Τραγοῦδια καὶ χοροὶ τῆς 'Αποκριᾶς)

Οἱ Μεγαλοποκρίες
ἦταν, παλιότερα, μοναδικὴ εὐ-
καιρία «νὰ ξεδώσει» ὁ λαός, νὰ
ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν πιεστικὴ καὶ
καταπιεστικὴ καὶ καταθλιπτικὴ
πραγματικότητα. Νὰ σατιρίσῃ
ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, νὰ ψάλῃ
«τὰ ἐξ: ἀμάξι» (τὰ ἐξ ἀμάξης)
στὸ κατεστημένο, νὰ βγάλῃ τὰ
ὅποια ἀπωθημένα του, νὰ ἐκτο-
νωθεῖ ψυχρομακτικά, νὰ γελάσῃ
μὲ τὴν καρδιά του.

Υπονοούμενα ἢ ἐλευθεροστο-
μίες καὶ βωμολοχίες, ἀδιάντρο-
πα κουτσουφέλα, αὐτοσχέδιες
σιάτρες, σατιρικά τραγοῦδια, μι-
μητικοὶ ἢ ἄσεμνοι χοροὶ, ἀπρεπα-
δρῶμενα, αἰσχρὲς χειρονομίες,
προσωπίδες καὶ μεταμφιέσεις,
δηλ. ὅλα τὰ μ α σ κ α ρ α λ ῖ-
κ ι α, τὰ μὴ ἀποδεχτά, τὰ παρε-
ξηγήσιμα σὲ ἄλλες ὥρες, ἦταν
δεχτά καὶ παραδεχτά τὶς 'Απο-
κρινὲς μέρες. Κι ἐκεῖνοι ποὺ τὰ
ἔλεγαν καὶ τὰ ἔκαναν, δὲ ντη-
ριῶνταν (ἐπιφυλάσσονταν) νὰ
τὰ λένε καὶ νὰ τὰ κάνουν, κι
ὅσοι τ' ἀκούγαν καὶ τα ἔγελαν,
δὲ ντρέπονταν νὰ τ' ἀκούν καὶ
νὰ τὰ γλέπουν, γιατί «τὸ κάλει-
γε ἡ μέρα». Μόνο τὰ κορίτσια
ἀναμείραγαν νὰ μὴν ἀκούν (τά-
χαμ, τάχαμ) τὰ σκρόλογα, ἄλ-
λὰ κρυφάκουγαν καὶ κρυφότηρα-
γαν πίσω ἀπὸ τὸ παραθύρι ἢ ἀ-
πὸ καμιά φράχτη.

Θὰ δῶσω ἐδῶ ἀποκριάτικα
τραγοῦδια, ποὺ τὰ χόρευαν (ὡς
ἀπολυτὰ ἢ συρτά, μὲ πολλὰ μι-
μητικά ἢ καὶ ἄσεμνα τσαλμά-
κια) οἱ μ π ο ὕ λ ε ς (μασκα-
ράδες), γυρίζοντας ἀπὸ σπῆτι σὲ
σπῆτι ἢ στὸ χοροστάσι, στὸ Νε-
χώρι. Οἱ σεμνοὶ (ἢ σεμνότυφοι)
ἀναγνώστες, ἂς τὰ ἰδοῦν μὲ συ-
γκατάδαση καὶ ἐπιείκεια.

1

(Στὴν καλύ - βάϊ, βάϊ, βάϊ,
στὴν καλύβα μ' ὁ καημένος).
Στὴν καλύβα μ' ὁ καημένος
ἡμῶνα θαραπαῖμένος.

(Φύλαγα - βάϊ, βάϊ, βάϊ,
φύλαγα τὰ κερασάκια).
Φύλαγα τὰ κερασάκια
μὴν τὰ τρῶν τὰ κοριτσάκια.
(Κι ἔστησα - μού, μού, μού,
κι ἔστησα νὰ σιδεράκι).

Κι ἔστησα νὰ σιδεράκι,
πιάνω μιὰ ἀπ' τὸ ποδαράκι.
«Τὴν τραβά - μού, μού, μού,
τὴν τραβάω κατ'τὴν καλύβα».
Τὴν τραβάω κατ'τὴν καλύβα
σκοῦζει, βάζει ἢ κακομοῖρα.
(Τ' αἰκούσε - πῶ, πῶ, πῶ,
τ' αἰκούσε καὶ μίνια χήρα).
Τ' αἰκούσε καὶ μίνια χήρα
κι ἄδραζε τὴ φορτωτήρα.
(Δὲ μού δῶ - πῶ, πῶ, πῶ,
δὲ μού δῶσανε πολλές).
Δὲ μού δῶσανε πολλές,
πεντακόσιες μετρητές.

(Καὶ μού κά - ὦχ, ὦχ, ὦχ,
καὶ μού κάμαν τὰ πλευρά μου).
Καὶ μού κάμαν τὰ πλευρά μου
μαλακά σὰν τὴν κοιλιὰ μου.
(Καὶ μού κά - ὦχ, ὦχ, ὦχ,
καὶ μού κάμαν τὸ κεφάλι).
Καὶ μού κάμαν τὸ κεφάλι
σὰν ξεγάνωτο τσουκάλι.

2

Νά τες, νά τες, ὁ πόρχουνται
πεντέξι μαυρομάτες,
κοντοῦλες καὶ γισμάτες.
Καὶ τοῦ δραγάτη φώναξαν.
—'Ελα, νό μας σταφύλια
καὶ φίλα μας στ' ἀχειλία.
—Τ' ἀμπέλι ἐσεῖς τὸ ξέρετε,
μπάτε μέσα καὶ φάτε,
κανέναν μὴ ρωτᾶτε.
Θέλετε μοσχοστάφυλο,
θέλετε μελισσάκι
γιὰ τὴ γλυκιάν ἀγάπη.
Θέλετε καὶ αὐγουστάπιδο,
θέλετε καὶ κυδώνι,
κάνας δὲ σὰς μαλώνει.
Κι ὅσο νὰ μπεῖ κι ὅσο νὰ βγεῖ
ἢ κόρη ἀπὸ τ' ἀμπέλι,
εὐρέθη φιλημένη.
Κι ἡ μάνα τῆς τὴ μάλωνε
—Μαρή ξεπατωμένη,
πὼς εἶσαι φουσκωμένη;
—Δυὸ στα - φυλάκια ἔφαγα
νέκει πέρα στὴ θειὰ μου
καὶ φούσκωσε ἡ κοιλιὰ μου.

3

(Κίνησα, μωρέ παιδιὰ,
κίνησα νὰ πάω στὸ μύλο)
Κίνησα νὰ πάω στὸ μύλο
μὲ τὴ θειὰ μου τὴ Βασίλω.
Κι ἦρθ' ἡ ἀράδα στ' ἄλεσμά μου
καὶ δὲ μ' ἄφηνεν ἡ θειὰ μου.
Σμπρωῶς ἐγὼ καὶ σμπρωῶς ἐκεῖ-
(νῆ).

πάνω ἐγὼ καὶ κάτω ἐκεῖνη.
—Μαρή θειὰ κι ἂν ἦσαν ξένη
τί κακό πού θέλα γένει!
—Κάμε τώρα τὴ δουλειὰ σου
καὶ κοντὰ θὰ μ' ἔχεις θειὰ σου.
Νὰ κι ὁ μπάριπας ἀπὸ πέρα
φράστα, φρούστα τὴ μαχαίρα.
—Βρὲ παλιόπαιδο, γιὰ στάσου,
τί τὴν τυραννεῖς τὴ θειὰ σου;
—Θερμιά, μπάριμπα, τὴν πιὰ-
(νῆ),
τὴν πλακώνω γιὰ νὰ γιάνει.
—Πλάκωστην καλά, παιδί μου,
ἔτσι νὰ ἔχεις τὴν εὐχή μου.

4

(ν' Ἀπὸ πᾶ - μωρ' ἀπὸ πᾶ-
νάποπ' ἀπ' τὴ Βλαχιά)
ν' Ἀποπᾶν' ἀπ' τὴ Βλαχιά
κατεβαίνει ἓνας πασιάς.
Γράφουν τὰ φερμάνια του
καὶ τὰ γαταγάνια του
νὰ παντρεύονται οἱ γριγιές
χῆρες καὶ ἀνύπαντρες.
Κι οἱ γριγιές σὰν τ' αἰκούσαν,
λούστηκαν, χτενίστηκαν,
στραβομαντηλίστηκαν,
στὸ γυαλί γυαλίστηκαν.
Μιά γριγιὰ, ζουρλόγριγια,
στρίμωξ' ἓνα γέροντα.
Γέρος ἀπ' τὸ φόβο του
μέσ τὰ θάτα τρύπωνε.
Κι ἡ γριγιὰ τὰ κόβει ρόγγι
καὶ τὸ γέρο ξετρυπώνει.
—Γέρο, στεφανῶσε με,
στρίγλα, ξεφορτώσε με.

ΜΟΛΟΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ

1. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ»

Στὴν Ἀμερικὴ. Δύο "Ελ-
λινες πᾶνε νὰμποῦνε στὸ
«μπάς» (λεωφορεῖο). Μιά
ἡλικιωμένη — χοντρέλω, ἀ-
συνέμπαστη, μὲ ξεχειλωμέ-
να τ' ἀσθήθεια — πάει νὰ
μπεῖ κι αὐτὴ.

Λέει ὁ ἓνας "Ελληνας
στὸν ἄλλον (ἑλληνικά):
— Παραμέρα νὰ περάσει
πρῶτα ἡ γελάδα.

Γυρίζει ἐκείνη καὶ τοὺς
λέει (ἑλληνικά):
— Στὴν πατρίδα μου τὴν Ἑλ-
λάδα περνᾶνε πρῶτα οἱ γαῖ
δάροι!

'Ελληνικὴ ταυτότητα.
«Ἐχω ἀκούσει κι ἄλλο πα-
ρόμοιο, ἀλλ' εἶναι αἰσχρό-
λογο καὶ δὲ γράφεται».

2. «ΝΑ ΤΟΝ... ΧΕΣΕΙ!»

"Ελληνες «ἀμερικάνοι»,
ὅλοι τους χωριανοὶ καὶ κον-
τοχωριανοὶ, δοῦλεuan πα-
ρέα στίς «μίνες» (δούρει-
α). Μιά μέρα μαθαίνουν
πὼς ὁ πατέρας τοῦ ἐνοῦ πῆ-
θανε στὸ χωριό. Πὼς νὰ τοῦ
το εἰποῦνε! πὼς νὰ τοῦ το
εἰποῦνε! «Ἀφῆστε το σὲ
μένα κι ἔχω τὸν τρόπο
μου!», λέει ὁ μισοκέφαλος
τῆς παρέας. Καὶ τὸ βράδυ:
—'Εχεις καιρὸ νὰ λάβεις
γράμμα ἀπ' τὸν πατέρα
σου, φίλε;
—'Εχω καμπόσο!
—'Ε, ἄμα λάβεις γράμμα
του, νὰ μὲ ...χέσεις!

3. ΔΕΧΤΟΣ & ΠΑΡΑΔΕΧΤΟΣ

Χρόνια καὶ χρόνια στὴν
Ἀμερικὴ. Δούλεψε, σόδεψε
- ξόδεψε, ἀσώτεψε. Οὔτε
πού θυμήθηκε χωριό, οὔτε
δικούς, γυναῖκα. Οὔτε πού
ρώτησε ποιὸς ζῇ καὶ ποιὸς
πέθανε. Λὲς κι ἔφαε τ' ἀ-
λοπομονοχόρταρο.

Κάποτε γύρισε. Τραβάει
ἴσια στὸ οὔτι τοῦ, φωνάζει
ἀπ' τὴν αὐλή:
— Εἶμαι δεχτός, γυναῖκα;
— Δεχτός καὶ παραδεχτός,
ἀντροῦλη μ'!

Καί... πού νὰ τὸν βάλει
καὶ πού νὰ τὸν ἀπιθώσει, ἡ
καημενούλα!

4. ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ
ΦΑΜΠΡΙΚΑ

Νεαρός «ἀμερικάνος» τοῦ
παλιοῦ καιροῦ ἦρθε στὸ κω-
ριό του καὶ δὲν ἔσωνε νὰ
παινέψῃ καὶ νὰ μολοῇσῃ
γιὰ τὰ πράματα καὶ τὰ θά-
ματα τῆς Ἀμερικῆς.
— Νὰ ἰδεῖτε φάμπρικες στὸ
Ἀμέρικα! 'Ός καὶ φαγιά νὰ
φκιάνουν. Στὸ Τοϊκάγο εἶδα
μιὰ μεγάλη φάμπρικα, πού
ἀποδῶ νὰ μπαίνει ζωντανὸ
τὸ βόδι κι ἀποκεῖ νὰ βγαί-
νουν λουκάνικα. Καὶ πᾶνε,
λέει, νὰ βροῦνε ἄλλη φάμ-
πρικα πού νὰ θάνεις λουκά
νικο καὶ νὰ βγαίνει βόδι.

"Αἰκούσε κι ἀπάϊκούσε ὁ
πατέρας του καὶ κούνησε
τὸ κεφάλι του.

— Τέτοια φάμπρικα εἶναι ἡ
μάννα σ', παιδί μ', δὲ χρειά-
ζεται νὰ τὴ βροῦνε!
ΣΗΜ. Θυμίζω ἄλλα τρία ἐλ-
ληνοαμερικάνικα μολοήμα-
τα, πού ἔχω δημοσιεύσει
στὸ «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» (φ. 8, 17,
19).
Δημ. Φ.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ

(Τραγούδια και χοροί της 'Αποκριάς)

Συνέχεια από την σελ. 2

9

5

«Τώρα είδα και - τώρα είδα και
 τώρα είδα και κατάλαβα).
 Τώρα είδα και κατάλαβα
 πώς χορεύουν οι γριγίες.
 —Πώς χορεύουν οι γριγίες;
 —Σάν ξεφούσκωτες προβιές.
 Τώρα είδα και...
 —Πώς χορεύουν οι γερρόντοι;
 —Σάν παλιάλογα στ' άλωνι.
 —Πώς χορεύουν οι παντρεμένες;
 —Σά φοράδες γκαστριμένες.
 —Πώς χορεύουν οι παντρεμένοι;
 —Σά γαιδάροι φορτωμένοι.
 —Πώς χορεύουν τὰ καρίτσια;
 —Σάν τ' αρνιά, σάν τὰ κατσίκια.
 —Πώς χορεύουν τὰ παιδιά;
 —Σάν κριάρια, σάν τραϊά.

6

(Πέρασα - ντί, Καρά μου, ντί
 πέρασ' από την Καρυά).
 Πέρασ' από την Καρυά
 κι είδα πσπεργαν κουκιά.
 Έτσι γιά τὰ ξεπεργαν
 οί Καρυώτες τὰ κουκιά.
 Ματαξα - ντί, Καρά μου, ντί
 ματαξαναπέρασα.
 Ματαξαναπέρασα
 κι είδα πώς τὰ σκάλιζαν.
 Έτσι γιά τὰ σκάλιζαν
 οί Καρυώτες τὰ κουκιά.
 Ματαξαναπέρασα...
 κι είδα πώς τὰ μάζωναν,
 ...τὰ έλιαζαν,
 ...τὰ στούμπαραν,
 ...τὰ λίχναγαν,
 ...τὰ σάκιαζαν,
 ...τὰ φόρτωναν.
 (Οί χορευτές μιμούνται, κατά
 κωμικό τρόπο, τὸ σπάρσιμο, τὸν
 σάλο, τὸ μάζωμα, τὸ λιάσιμο,
 τὸ στούμπισμα, τὸ λίχνασμα, τὸ
 σάκιασμα, τὸ φόρτωμα - πηδών-
 τας έδω ὁ ένας καθάλα στὸν ἄλ-
 λον).

7

(Πῶς τὸ τρί - Βλάχα μου
 πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι).
 —Πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
 καλογριές καὶ καλογέροι;
 —Μέ τὸ χέρι τους τὸ τρίβουν
 καὶ τὸ φιλοκοπανίζουν.
 —Πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
 καλογριές καὶ καλογέροι;
 —Μέ τὴ φτέρνα τους τὸ τρίβουν

 Μέ τὸ γόνα τους...
 Μέ τὸν κῶλο τους...
 Μέ τὴ μύτη τους...
 (Έκτελώντας ἀνάλογες ἀσε-
 μοκωμικὲς κινήσεις).

8

Κεὶ πόπεσα νὰ κοιμηθῶ
 ἡῦρα τὴν κόρη π' ἀγαπῶ.
 Καὶ μοῦ λέει «μὴ φοβάσαι
 δῶλ' τὸ χέρι σου καὶ πιάσε».
 Τὴν έπιασ' ἀπ' τὸ μάγουλο,
 κόκκινο τριαντάφυλλο.
 Καὶ μοῦ λέει «παρακάτω,
 ἀπ' τὸ μάγουλο καὶ κάτω».
 Τὴν έπιασ' ἀπὸ τὸ λαϊμό,
 «ἄσε με, γιέ μ', καὶ δὲ μπορῶ».
 Καὶ μοῦ λέει «παρακάτω,
 ἀπὸ τὸ λαϊμό καὶ κάτω».
 Τὴν έπιασ' ἀπὸ τὰ βουζιά,
 σκούζει καὶ δῶζει δυνατά.
 Καὶ μοῦ λέει «παρακάτω,
 ἀπὸ τὰ βουζιά καὶ κάτω».
 Τὴν έπιασ' ἀπ' τὸν ἀφαλό,
 «δὲν εἶν' ἔδω, δὲν εἶν' ἔδω».
 Καὶ μοῦ λέει «παρακάτω,
 ἀπ' τὸν ἀφαλό καὶ κάτω».
 Τὴν έπιασ' ἀπ' τὰ γόνατα,
 γαζάκια καὶ καμῶμα.
 Καὶ μοῦ λέει «παραπάνω,
 ἀπ' τὰ γόνατα κι ἄπάνω».

Θεῖά μου Νικουλάκινα,
 χουντρονικολάκινα,
 ποῦ τς ἀνάθουν τὲς φουτιές
 τὲς Τρανές 'Απουκριγιές;
 Στ' 'Αρχιδιάκου τὴν αὐλή
 γάμους ἔγινόντανι.
 Πιάστ' ἀρχίστε τοῦ χουρὸ
 νὰ χουρέψει τοῦ χουριό.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ:

Τὰ περισσότερα τραγούδια
 μοῦ τὰ εἶπε ὁ Κώστας ὁ Μα-
 ρούδας (1962), καθὼς τὰ θυμᾶ-
 ταν νὰ τὰ τραγουδᾶνε καὶ νὰ τὰ
 χορεύουν στὲς Μεγάλες Αποκρι-
 ἐς ὁ πατέρας τοῦ ὁ Μαρδαντωνά-
 κης, ὁ Καλαθοανάσιος ὁ μωλο-
 νάς, ὁ Τσαντόννος, κι ἄλλοι πα-
 λιοί, προπολεμικοί, χωριανοί.

Ἀριθ. 1—4. Δύσκολο δὲν εἶ-
 ναι νὰ καταλάβετε «τί» μὲ σκω-
 πτική διάθεση τραγουδεῖ ὁ πο-
 λύτροπος καὶ πολυκάτεχος λαός.

Ἀριθ. 1. —Θαραπαῖμένος=
 εὐχαριστημένος, πέρναγα καλά,
 «θάξει»=δουζί, δοῦ.

Ἀριθ. 2. —«Δυὸ σταφυλάκια
 ἔφαγα» ἔδω ὁ συρτός ρυθμὸς γί-
 νεται μαζωχτός, «Δυὸ στὰ -μᾶνα
 μ' -δυὸ στα/φυλάκια ἔ-νε-φαγα».
 Μὲ ἔμφαση στὸ «φυλάκια» ποῦ
 ἡχητικὰ ἀκούεται (καὶ ὑπονοεῖ-
 ται) ὡς «φιλάκια».

Ἀριθ. 4. —«στραβομαντηλί-
 στηκαν» =φόρεσαν τὸ μαντήλι
 στραβά, μάγκικα, ὄχι στρωτά
 καὶ σεμνά, καθὼς ταιριάζει στὴν
 ἡλικία τους. «Στεφανῶσε με —
 ξεφορτώσε με», ἀντὶ στεφανώσου
 με. Καὶ σὲ ἄλλα τραγούδια «φκῆ
 σε με» ἀντὶ φκῆσου με, εὐχῆσου
 με, «δέξε με» ἀντὶ δέξου με. «τὰ
 κόβει ρόγγι» =ἀποφιλῶναι τὸν
 τόπο.

Ἀριθ. 6. —«Ντί, Καρά μου,
 ντί», ἀγωγιάτικο ἐπίφθεγμα.
 Ντί - ντέ=ἄιντε, ἔμπροσ, πᾶμε,
 ξεκίνα, προχώρα. Τὸ ἀντίθετο
 «σί» =στάσου, σταμάτα, ἄλτ,
 στόπ.

Ἀριθ. 7. —Λίγο ἀλλιώτικα
 παίζουν τὸ πιπέρι τὰ ὄργανα,
 προσθέτωντας ὡς ἐπὶ τὸ ἀρ-
 λουμποειδὲς δίστιχο,
 «Σηκωθῆτε, παλληκάρια
 μὲ σπαθιά καὶ μὲ κοντάρια (!)».

Ἀλλ' οἱ παλαιοὶ «ἔτριβαν τὸ
 πιπέρι» μόνον Ἀποκριὲς μέρες,
 ποτὲ σὲ πανηγύρι καὶ σὲ ἄλλες
 σοβαρὲς κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις,
 γάμους κ.λπ.

Ἀριθ. 8. —Τὸ τραγούδι ἦ-
 ταν καὶ μὴ μύηση γιὰ τοὺς ἄ-
 πειρους κι ἀπραγούς νέους. Δὲν
 ὑπῆρχαν, τότε, οὔτε τηλεοράσεις
 οὔτε πάρκα μὲ παγκάκια νὰ τὰ
 βλέπουν καὶ νὰ μαθαίνουν «ἐκ
 τοῦ φυσικοῦ».

Ἀριθ. 9. —Ἀσεμνοφανὲς τρα-
 γούδι. Ἡ ἄσεμνη ἀκουστικὴ ἐν-
 τύπωση δημιουργεῖται ἀπὸ τὴ
 συνεχφορὰ ἢ τὴν ἰδιωματικὴ προ-
 φορὰ κατὰ τὸ τραγούδιμα.

Δημ. Φούρλας

Ὅποιος θέλει νὰ δημοσιεύει κά-
 ποιο ἄρθρο, γνώμη, παράπονα
 (εὐνυπόγραφα ἢ ὄχι), νὰ μας
 στέλνει στο γραφεῖο τοῦ Συλ-
 λόγου ταχυδρομικῶς ἢ νὰ το
 παραδίδει σ' οποιοδήποτε μέλος
 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΙΔΙΑ, ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΚΟΟΛ

ΟΥΤΕ ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΑΚΙ, ΤΟΝΙΖΕΙ
 Ο ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ κ. Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ 180 ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΗΓΟΥΝ
 ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΙ

Προσφάτως, δύο αδελφάκια,
 πέντε και επτά ετών, έμειναν
 μόνα τους στο σπίτι και θέλη-
 σαν νὰ παίξουν «τους καλεσμέ-
 νους».

Ήσαν δύο ποτήρια, έδαλαν
 μέσα ούισκι, και άρχισαν νὰ πί-
 νουν, κρατώντας τα όπως στις
 δεξιώσεις και περιφερόμενα μέ-
 σα στο σπίτι. Το αποτέλεσμα ή-
 ταν νὰ καταλήξουν και τα δύο
 στο νοσοκομείο με συμπτώματα
 οξείας μέθης. Η περίπτωση δεν
 είναι μοναδική. Αρκετα παιδιά
 κάθε χρόνο καταλήγουν στο νο-
 σοκομείο με συμπτώματα μέθης,
 ειδικά τις ημέρες των εορτών
 που η επιτήρηση των γονιών εί-
 ναι πιο χαλαρή. Όμως η κα-
 τανάλωση αλκοόλ στα παιδιά
 μπορεί νὰ αποδειχθεί επικίνδυ-
 νη. Ο επικ. καθηγητής Παιδια-
 τρικής και διευθυντής του Κέν-
 τρου Δηλητηριάσεων του νοσοκο-
 μείου Παιδών «Αγλ. Κυριακού»
 κ. Π. Βλάχος, συμβουλεύει πώς
 νὰ κρατήσετε τα παιδιά μακριά

από το αλκοόλ.

—Κύριε Βλάχο, πόσο συχνό εί-
 ναι το φαινόμενο της μέθης στα
 παιδιά;

«Οι περιπτώσεις των παιδιών
 που παρουσιάζουν συμπτώματα
 μέθης, από τη χρήση κάποιου
 οινοπνευματούχου ποτού, υπολο-
 γίζονται σε περίπου 180 κάθε
 χρόνο σε όλη την Ελλάδα. Από
 αυτές οι 130 — 140 σφείλον-
 ται σε οινοπνευματώδη ποτά και
 οι υπόλοιπες στη λήψη καλλυν-
 τικών, κολλόνιας ή αρωμάτων, τα
 οποία περιέχουν οιόπνευμα, ή
 και καθαρού οινοπνεύματος. Από
 τα αλκοολούχα ποτά τα παιδιά
 πιο συχνά πίνουν κρασί (μερικές
 φορές και σαμπάνια), λικέρ, ού-
 ζο, τσίπουρο ή ρακί και σπανιό-
 τερα κονιάκ, ούισκι ή άλλα εί-
 δη. Οι ποσότητες που πίνουν εί-
 ναι, αναλόγως, από μικρές ως
 πολύ μεγάλες, οι οποίες προκα-
 λούν οξεία μέθη. Τον Δεκέμβριο
 και τον Ιανουάριο, που είναι η

περίοδος των εορτών, τα περιστά-
 τικά μέθης, όπως δείχνουν και
 οι στατιστικές, είναι διπλάσια
 από ό,τι τους υπόλοιπους μήνες
 του έτους. Σε αυτό πιθανότατα
 συμβάλλει και η γιορτινή ατμό-
 σφαιρα, όπου υπάρχει μεγάλη
 ευχαλμία και κατανάλωση και το
 γεγονός ότι τα παιδιά αυτές τις
 ημέρες μένουν πολλές ώρες μέσα
 στο σπίτι».

— Μερικά από τα ποτά που
 αναφέρατε δεν έχουν τόσο ευχα-
 ριστη γεύση, ούτε για τους ε-
 νήλικες. Πώς λοιπόν τα παιδιά
 πίνουν τόσο μεγάλες ποσότητες
 χωρίς νὰ αντιδρούν;

«Γνωρίζω ενήλικες που δεν
 μπορούν νὰ πιουν καθόλου ούί-
 σκι, αλλά τα παιδιά πίνουν ευ-
 χαρίστως διάφορα πράγματα.
 Αρκεί νὰ σκεφθεί κανείς ότι ση-
 μειώνονται πολλά περιστατικά
 κάθε χρόνο παιδιών που πίνουν
 δεσζίνη, πετρέλαιο, νέφτι και άλ-
 λα, τα οποία είναι όχι απλώς
 δυσάρεστης, αλλά αποκρουστι-
 κής γεύσης και οσμής. Επομέ-
 νως το νὰ πιει ένα παιδί ούισκι,
 που καλά καλά δεν το πίνουν
 όλοι οι ενήλικες, δεν είναι κάτι
 το αφύσικο. Και αυτό πρέπει νὰ
 το έχουν οι γονείς υπόψη τους
 και νὰ μην πιστεύουν πως δεν
 είναι δυνατόν νὰ πιει ρακί ή
 ούισκι. Ο ενήλικας δεν μπορεί
 νὰ σκεφθεί με τη λογική του
 παιδιού και γι' αυτό οι γονείς
 δεν πρέπει νὰ δείχνουν υπερβο-
 λική εμπιστοσύνη».

— Σε ποιές ηλικίες παρατηρεί-
 ται συνήθως το φαινόμενο της
 κατανάλωσης ποτών;

«Η ηλικία που συμβαίνει αυ-
 τὸ είναι από 2 έως 5 ετών, ε-
 ξαιτίας της έλλειψης επιτήρη-
 σης από τους γονείς ή εξαιτίας
 της υπερβολικής εμπιστοσύνης
 που μπορεί νὰ έχουν στο παιδί
 τους. Επίσης συμβαίνει και σε
 παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας, τα
 οποία πίνουν ποτά μιμούμενα
 τους μεγάλους. Βεβαίως, στην η-
 λικία πάνω από 14 ετών, όπου
 σταματά η παιδική ηλικία, η
 λήψη ποτών είναι ενσυνείδητη
 ή και συστηματική πολλές φο-
 ρές.

Αυτό που θέλω νὰ τονίσω εί-
 ναι ότι πολλές φορές κάποιος α-
 πὸ την πλευρά των μεγάλων,
 συνήθως ο παππούς ή η γιαγιά
 και άλλα μέλη της οικογένειας,
 δίνουν στα παιδιά νὰ δοκιμάσουν
 ένα ποτό, κυρίως κρασί ή μπί-
 ρα. Μάλιστα διασκεδάζουν από
 την πρώτη επαφή του παιδιού με
 το συγκεκριμένο ποτό. Το νὰ
 βουτάνε το δάχτυλο στο ποτό και
 νὰ δίνουν στο παιδί νὰ δοκιμά-
 σει, είναι κάτι που γίνεται ακό-
 μη και στη βρεφική ηλικία. Η
 σκέψη ίσως αυτών των ανθρώ-
 πων είναι ότι δοκιμάζοντας λίγο
 ποτό το παιδί συνθιζέται ή δυνα-
 μώνει. Η συνήθεια αυτή όμως
 μπορεί νὰ αποδειχθεί επικίνδυ-
 νη στο μέλλον».

— Ποιά είναι τα συμπτώματα
 με τα οποία εκδηλώνεται η μέ-
 θη και πόσο επικίνδυνη μπορεί
 νὰ γίνει η λήψη οινοπνεύματος
 για τα παιδιά;

«Όπως και στους ενήλικες,
 το οιόπνευμα στην αρχή προ-
 καλεί ευφορία, λογόρροια, υπερ-
 διέγερση, στη συνέχεια ακολου-
 θεί καταστολή του κεντρικού νευ-
 ρικού συστήματος και επέρχεται

Συνέχεια στή σελίδα 8

«ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ»

Του παππού μου το ραβδί, ήταν κάποτε κλαδί
 Κι' είχε μέσα του ψυχή
 Με καρπούς και φυλλαράκια και πολλά
 όμορφ' ανθάκια.
 Του παππού μου η ζωή ήταν κάποτε ανθηρή.
 Με γυναίκα και παιδάκια και πολλά —
 πολλά μεράκια...
 Τώρα, όλη του η ζωή ακουμπάει στο ραβδί,
 που μετράει τα δήματά του, στα δρομάκια της ζωής.
 Του παππού μου το ραβδί είχε κάποτε ζωή.
 Κι' ο παππούς μου όμως τότε είχε
 νιότη ζηλευτή...
 ...Ο παππούς και το ραβδί εγεράσανε μαζί.
 Και οι δυὸ τους τώρα πάνε...
 Κούτσα εδώ, και κούτσα εκεί...

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

«ΑΝΟΙΞΙΣ»

Η γλυκυτάτη Άνοιξι.
 Με τ' άνηθ στολισμένη.
 Ροδοστεφανωμένη.
 Τη γη γλυκοστηράει.
 Κι' η γη τη χλόη ντύνεται,
 Τα δάση της ισχιώνουν,
 Τα κρύα χιόνια λιώνουν.
 Ο ουρανός γελάει.
 Τα λουλουδάκια βάφονται,
 Τα πλάγια χρωματίζουν
 Κι' ηδονικές φωτίζουν
 Οι δροσερές αυγές.
 Στ' αγκαθερό τριαντάφυλλο
 Γλυκολαλεί τ' αηδόνι,
 Το ξένο χελιδόνι.
 Ταίριαζει τη φωλιά.
 Στους κάμπους πλούσια κι' ά-

(κοπα,
 Στα πράσινα λιβάδια
 Τα ζωντανά κοπάδια
 Βελάζουν και πηδάν.
 Κι' ο νεύς βοσκός χαρούμενος,
 Φυσώντας τη φλογέρα
 Γιομίζει τον αγέρα
 Με τραγουδιών φωνές
 Κάθε ψυχή ευφραίνεται,
 Την άνοιξι γιορτάζει.
 Ο Θύρσις σκυθρωπιάζει
 Στη γενική χαρά.
 Ωραία Δάφνη, πρόβαλε
 Να την αποστολίσης,
 Και τότε είναι ο Θύρσις
 Ο πλέον ευτυχής.

Ι. ΒΗΛΑΡΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους
 Νεχωρίτες μπορούν —και μπορούμε πολλοί— νὰ
 προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοί-
 ξει στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού».

Η Τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και από-
 γευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρί-
 σεως, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχον
 ανταποκρίσεως, ούτε από έναν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

HCS. NEWS

The Hellenic Cultural Society
Morris County, New JerseyΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ,
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ & ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ

ΤΗΣ ΒΑΣΩΣ ΚΟΥΒΕΛΑ (ΗΘΟΠΟΙΟΥ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ)

Παίζοντας, εδώ και μερικά χρόνια, στο αρχαίο θέατρο των Δελφών την Ιφιγένεια, στο έργο του Ευριπίδη, «Ιφιγένεια εν Αυλίδι», για τις Δελφικές ριοχές, μέσα στις φεγγαροφώτιστες νύχτες θυμάμαι... τις νυχτερίδες... τ' ολόγιομο φεγγάρι στον ξάστερο ουρανό, με την πούλια, που μας φωτίσαν μόνο, και τις περπολαμπίδες να πετούν πλάι μου, πλάι μας, και μας συντρόφευαν στα τελευταία λόγια. Πον σας τα γράφω.

—Ιφιγένεια— Να τα, τα σγοροπλέξοντα της κόμης μου πλοκάμια. Φέрте αγιονέ κι θρονισκό. Κι' απ' το ναό της ερηνοπούλας Άρτεμης τριγύρω και γύρω απ' τον ιερό ναό, γύρω απ' την Άρτεμη την τρισευτυχισμένη, στήστε τον κυκλικό σας το χορό. Γιατί με της θυσίας

μον το αίμα, εγώ, αν μου «γράφει», το θείο θα σβέσω το χορησμό. Ω! Μάνα γης Πελασγική, κι ω! πατρική μου σιγήρη εσύ, στις δοξασιές Μυκήνες. Με θρέψατε, τ' άσβεστο φως, να γίνω της Ελλάδας. Ο Θάνατος, καλώς να 'ρθει. ...Και με τη θυσία εμφανίζεται ένα ωραίο ελάφι, (ο από μηχανής θεός), που δίνει τη λύση και την κάθαρση, σε όλα τα προβλήματα. Την τελευταία βέβαια νότα, μετά το χορό, είχαν τα τριζόνια, που κρατούσαν το ίδιο, με την μονότονη ανίερη, νυχτερινή συμφωνία τους, τραγουδώντας κι εκείνα τρε, τρε, τρε, ...! γιατί η φύση πάντα θέλει, να 'χει τον τελευταίο λόγο.

Σ.Σ. Δημοσιεύτηκε στον Ελληνοαμερικανικό τύπο, τη λογοτεχνική στήλη.

★ ★ ★

ΚΑΙ ΤΙΝΟΣ ΝΑ'ΝΑΙ;

Σού 'στειλα μήνυμα, μ' ένα θαλασσινό αεράκι, αλλά χάθηκε μακριά, σε ξένη γη.
Σού 'στειλα ύστερα, μ' ένα ήρεμο, γαργαριστό ρυάκι, αλλά...
Ξέχασε να σου το πει, κι έγινε ποταμάκι.

Τό 'πα στη θάλασσα μετά, μ' αυτή με γέλασε.
Ύστερα έβαλα σ' ένα κοχύλι, ένα χαρτί με δυο λογάκια μόνο.
Να ταξιδέψει να σε βρει, μα...
έχασε το δρόμο.

'Ηταν αρχές Σεπτέμβρη.
Το βρήκανε οι μέδουσες και γέλασαν, και το 'δωσαν σ' ένα βαρκάκι...
Μα το καράβι βούλιαξε.
Τ' άτυχο καραβάκι...
Το «σ' αγαπώ» όμως δεν εχάθη.

Τέλος, ψάρεψαν οι ψαράδες στα δίχτυα τους έναν έρωτα, μ' αγάπη...
Δεν ήξεραν που να την δώσουν,
Τίνος νά 'ναι;

Την πούλησαν κι αυτοί στην αγορά, φτηνά, όσο ζυγίζει μια ψαριά,
...κι όποιος την πάρει.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφωνη των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεοχωριτών.

Εάν πιστεύεις και ού στα άνωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ήθικη και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ Δ.Σ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, επί τη θανάτω των κάτωθι μελών του εξέδωσε ψηφίσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Σήμερα 2 Δεκεμβρίου 1994, ημέρα Παρασκευή και ώρα 7 μ.μ. συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33 — Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου αυτού Κων) του Μάντη και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του μέλους του Συλλόγου μας ΚΩΝ ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΘ. ΠΑΠΑΚΩΝ ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- 1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάντος.
- 2) Να καταθέσει στεφάνι στη σορό του.
- 3) Να συλλυπηθεί την οικογένεια του μεταστάντος.
- 4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο

ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», του Συλλόγου μας.

*

Σήμερα 27 Ιανουαρίου 1995, ημέρα Παρασκευή και ώρα 7 μ.μ., συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών — Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33 — Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου Κων) του Μάντη και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου μας:

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΘ. ΜΑΖΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- 1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάντος.
- 2) Αντί στεφάνου να καταθέσει στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του.
- 3) Να αποσταλούν συλλυπητήρια στην οικογένεια του μεταστάντος.
- 4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο

ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», του Συλλόγου μας.

*

Σήμερα 18 Ιανουαρίου 1995, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10 π.μ. συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33 — Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου αυτού Κων) του Μάντη και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του μέλους του Συλλόγου μας:

ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΛΑΚΑ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- 1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάντος.
- 2) Αντί στεφάνου να καταθέσει στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του.
- 3) Να συλλυπηθεί την οικογένεια του μεταστάντος.
- 4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», του Συλλόγου μας.

*

Οι απόψεις μου

Ο γρήγορος ρυθμός εξέλιξης τον οποίο ζούμε καθημερινά έχει επηρεάσει όλους και όλα. Ακόμα και κάποιες μικρές και απόμακρες απ, τα κέντρα ανάπτυξης, κοινωνίες, όπως για παράδειγμα το χωριό μας, είναι ευάλωτες στις συνεχείς ανακατατάξεις και διαφοροποιήσεις.

Πρέπει επομένως να συμβαδίζουμε σαν χωριό με τέτοιου είδους εκσυγχρονισμούς, χωρίς όμως να φθείρεται το λιτό, φυσικό και παραδοσιακό πνεύμα του τρόπου ζωής μας, συνεπώς και της συμπεριφοράς μας. Γιατί συνδυάζοντας την πείρα του παρελθόντος με τα δεδομένα του παρόντος θα οδηγηθούμε σε μια σταθερή ανοδική πορεία για το μέλλον.

Για την αναβάθμιση άρα του χωριού μας χρειάζονται αρκετά νεωτερικότητα στοιχεία. Υπάρχουν κάποια παραδείγματα χωριών που βρίσκονται σε πλεονεκτικό τερον θέση από μας. Χωρίς να έχω πλήρη γνώση των διοικητικών υποθέσεων και κατασκευαστικών έργων που αφορούν την κοινότητά μας, διαπιστώνω ότι ναι μεν έχουν γίνει και γίνονται με τεράστιες δαπάνες έργα ενίσχυσης του χωριού ωστόσο πιστεύω ότι θα μπορούσαν να γίνουν περισσότερα και καλύτερα. Έχουμε τα μέσα να επιφέρουμε πολύ πιο ικανοποιητικά αποτελέσματα, αλλά δεν γίνεται σωστή εκμετάλλευσή αυτών.

Η οικονομική ενίσχυση δεν θα πρέπει να είναι η μοναδική μας μέριμνα αφού χρειάζεται και η άμεση ή η έμμεση συνεργασία όλων. Είμαστε λοιπόν όλοι

μας υπεύθυνοι για την εξελικτική πορεία του χωριού μας απ' τη στιγμή που έχουμε το δικαίωμα να αμφισβητούμε κάποια πράγματα και να αντιπαραθέσουμε τις απόψεις μας.

Δυστυχώς είναι πολλά αυτά που πρέπει να γίνουν έτσι ώστε να μπορούμε να συναγωνιστούμε ισάξια με τις άλλες κοινότητες. Πόσοι είναι αυτοί που θέλουν να επισκεφθούν ή να παραμείνουν για λίγες μέρες στο χωριό μας αλλά συναντώντας κάποια εμπόδια (δρόμους, εύρεση κατοικίας, προμήθεια αγαθών) οδηγούνται σε εναλλακτικές λύσεις; Πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλες τις διαδικασίες αναβάθμισης του τόπου θα πρέπει αναμφισβήτητα να παίξουν οι νέοι του Νεοχωριού που έχουν να προσφέρουν πολλά. Αυτά όμως δεν αφορούν μόνο τους θερινούς μήνες, τότε που οι περισσότεροι θυμούνται το χωριό. Μπορεί λοιπόν το χωριό μας να γίνει πόλος έλξης όχι μόνο των Νεοχωριτών αλλά και άλλων περινηγτών.

Στην προσπάθειά μου αυτή να εκφράσω τις απόψεις μου καλύπτοντας και άλλους της ηλικίας μου και όχι μόνο, δεν είχα την πρόθεση να προσβάλω θεσμούς, πρόσωπα ή καταστάσεις. Απλά όλα αυτά πηγάζουν απ' την αγάπη μου προς το χωριό και τα εκθέτω για να ευαισθητοποιήσω κάποιους και να παρακινήσω την περιέργεια και τις φιλοπρόοδες τάσεις κάποιων άλλων.

Με σεβασμό και εκτίμηση
για μια νέα του χωριού.

ΑΝΤΩΝΙΑ Α. ΑΣΗΜΑΚΑΚΗ

Σήμερα 1η Φεβρουαρίου 1995, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10 π.μ. συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών — Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33 — Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου αυτού Κων) του Μάντη, και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου μας:

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΛΟΥΠΑ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- 1) Να αποσταλούν συλλυπητήρια στην οικογένεια του μεταστάντος.
- 2) Αντί στεφάνου να καταθέσει στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του.
- 3) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», του Συλλόγου μας.

*

Σήμερα 25 Φεβρουαρίου 1995, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10 π.μ. συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο Νεοχωριτών — Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33 — Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου αυτού Κων) του Μάντη και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου μας:

ΚΩΝ)ΝΟΥ Γ. ΣΥΡΣΙΡΗ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- 1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάντος.
- 2) Αντί στεφάνου να καταθέσει στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας δρχ. 10.000 εις μνήμην του.
- 3) Να συλλυπηθεί την οικογένεια του μεταστάντος.
- 4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», του Συλλόγου μας.

Συνέχεια στή σελίδα 7

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ & ΣΤΕΙΛΑΜΕ ΜΑΡΚΟΣ Ο... ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟΣ

SYLLOCOS NEOHORITON
USA P.O BOX 2147
HARRISBURG PA 17105
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1995
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟ-
ΧΩΡΙΤΩΝ — ΑΘΗΝΑ

Αγαπητέ μας κ. Πρόεδρε,
Επὶ τη ευκαιρία των εορτών και την έναρξιν του νέου έτους ο σύλλογός μας εύχεται, τόσο σε σας και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου σας, όσο και σε όλα τα μέλη του Συλλόγου σας, μετά των οικογενειών των, καλές γιορτές και ο καινούργιος χρόνος να είναι γεμάτος υγεία, αγάπη και πρόοδο για το καλό του Συλλόγου

σας, του χωριού μας και γενικότερα για τους απανταχού Νεχωρίτες.

Θέλουμε και ελπίζουμε στο χρόνο αυτό να υπάρξει στενότερη συνεργασία μεταξύ του νέου Κοινοτικού Συμβουλίου και των δύο Συλλόγων, ώστε τα κατά καιρούς παρουσιαζόμενα προβλήματα του χωριού μας να λύνονται ευκολότερα και αποτελεσματικότερα.

Ο Σύλλογός μας σας στέλνει και φέτος το χρηματικό ποσό των 300 δολλαρίων, για την κάλυψη μέρους των εξόδων που απαιτούνται δια την έκδοση του αγαπητού σε όλους μας

«ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Κύριε πρόεδρε,
Την 19ην Μαρτίου θα γίνει η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, θα χαρούμε να λάβουμε επιστολή σας με τυχόν νέας σας.

Σας χαιρετούμε με Νεχωρίτικη αγάπη.

Δια το Δ.Σ.
ΒΑΣΙΛΙΟΣ ΚΟΤΣΑΛΟΣ

*

ALEXANDRA MICHALOPOULOS
631 N. PRESIDENT AVENUE
LANCASTER, PA 17603 —
6)2)95.

Σύλλογο Νεοχωριτών Ναυπακτίας
Σειρήνων 33 — Βύρωνας
16231 — ΑΘΗΝΑ

Προς τους κ. αντιπροσώπους,
Αξιότιμοι κύριοι,

Σας εσωκλείω την επιταγήν, εκατό δολλαρίων, προς συνδρομήν της εκδόσεως εφημερίδος «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Ειλικρινώς με ενδιαφέρον απολαμβάνω το περιεχόμενο του Νεχωρίτη, και σας συγχαίρω. Με εκτίμηση ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ (Κοτσάλου)
HRINI I. MASGALA
CHAMBERSBUR PA 9.2.95

Αγαπητοί χωριανοί και μέλη του Συλλόγου μας σας χαιρετώ με αγάπη και εύχομαι με το γράμμα μου σε όλους χρόνια πολλά για τις Άγιες ημέρες και ευτυχισμένος ο Νέος χρόνος 1995. Σας στέλνω 100 δολάρια μαζί με τα παιδιά μου. Χαιρετισμούς σε όλα τα μέλη του Συλλόγου σας.

Με αγάπη ΕΙΡΗΝΗ Ι. ΜΑΣΓΑΛΑ.

*

Επίσης πήραμε ευχές για το 1995 από τον Υπουργό Τουρισμού κ. Διονύσιο Λιθιανό και από τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Δομνίστας — Ευρυτανίας, και ανταπαντήσαμε και ημείς ευχαριστώντας τους για τις ευχές των.

*

Στον αιρετό Νομόρχη Αιτωλοακαρνανίας, που εξελέγη στις εκλογές της 16ης Οκτωβρίου 1994, στείλαμε την κάτωθι επιστολή:

Προς τον κ. Ιωάννη Βαϊνάν, Νομόρχη Αιτωλοακαρνανίας — Μεσολόγγι.

Κύριε Νομόρχη,
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, εκφράζει προς Υμάς τα θερμά συγχαρητήρια, για την εκλογήν σας ως Νομόρχου Αιτωλ(ι)νίας και σας εύχεται πλήρη επιτυχία στο έργο σας, επ' αγαθώ του Νομού μας.

Για το Διοικ. Συμβ(λ)ιο
Ο Πρόεδρος
Κ. ΜΑΝΤΗΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ο Καρατζόγιαννος απ' τον Αχόκαμπο, πήρε ξενοχωρίτισσα. Απ' το Ζακονοχώρι του την προξενέψανε. Και δέκα χρόνια τώρα, που είναι παντρεμένος, δεν έφαγε γλυκό ψωμί από την γκρίνια της.

Αντίσκαστη η μάνα της, η πεθερά του — Θεός σ'χωρέσ' την.

Εκείνη ήταν που ήταν η μακαρίτισσα!

«Το ψάρ' στ' αχείλια έφαινε» στο μαυρογέροντά της.

Άγιασε στον απάνω κόσμο ο δόλιος απ' τα μάγκανα.

Δε σταματούσε όμως στο γέροντα η χάρη της, έφτανε ως τον Αχόκαμπο, στο σπίτι του.

Έδανε σπιουνιές στη θυγατέρα της κι αυτή, τόσο ήθελε...

«Τον τρύπαγε στη γκρίνια».

Γι' αυτό την είχε στην οργή του. Άκουγε «πεθερά» και ξόρκιζε όπως ξορκάνε τον οξαποδώ. Δαίμονας ήτανε κι αυτή!...

Τα κέρατα της έλειπαν μονάχα.

Τώρα, δω που τα λέμε, μέσα απ' το μαντήλι της, ποιάς ξέρει τί να είχε...

Πυκνά συχνά το 'σκαγε ο Καρατζόγιαννος για το γυναικοχώρι, να βλέπει τα πεθερικά του τάχα...

Γυναίκα, πάω στα γιρόντια να ιδώ τί καν' νι, έλεγε.

Μα ποιά γερόντια...

Ν' αναμερίσει από το σπίτι ήθελε, για να γλιτώσει από την γκρίνια της.

Εκεί θα 'παιζε το χαρτάκι του, θα 'πινε το ουζάκι του, θα ξέσκαγε.

Κι αυτή σαν άκουγε «για τα γιρόντια», γινόταν άλλος άνθρωπος. Ημέρευε η όψη της κι έσταζαν τα χείλη μέλι.

Να πας, Γιάννου μ', να πας...

Να μ'φλήσ' κι τ' μάνα, αϊκούς...

Να τη δαγκώσει θα 'θελε ο Γιάννος, όχι να τη φιλήσει...

Ας είναι όμως...

Έπαιρνε το μουλάρι του, το Μάρκο, κρέμαγε το σακκούλι του, το καθαλίκευε και δρόμο...

Το καθαλίκευε... Ήτανε μια κουδέντα. Έστανε πόλεμο τραγόν' ανέβαι στο σαμάρι.

Το μπότι που του έλειπε, ήτανε όλο «ζάντζα». Κατσιούλωνε τ' αυτιά, έσκυβε το κεφάλι κι απέ δεν έδλεπε τίποτ' άλλο από τα πέταλα, που άστραφταν στον ήλιο.

«Καλίζωνε τον ψύλλο στον αέρα»!...

Πώς τό 'παθε και τον γέλασαν...

Κι αυτός δεν το σ'χωράει.

Να τον γελάσει ο γύφτος, να τον φορτώσει αυτόν τον δαίμονα!... Αυτόν, που πέρασε από τα χέρια του ένα σωρό αλογομύλαρα!... Ας είναι...

Γυναίκα, πάω στου Ζακονοχώρ', είπε μια μέρα, να ιδώ τί καν'νι κείνα τα γιρόντια...

— Να πας, Γιάννου μ', να πας να ιδείς τί καν'νι. Κι έχι του γου σ'. Είδα ένα παλιούνηνι ρου απόψι...

— Έφα'ς πουλή προύζ' μοπ' τα ιχτές του θράδ' κι θα σι πλάκουσι στ'ν καρδιά..., της είπε όλο ειρωνεία.

— Τ' ακούς τι σ' λέου ιγώ; Έχι τα μάτια σ' τέσσιρα σ' αυτό του παλιομύλαρο κι άσε τ'ς προυζ'μόπ'τις κι αυτά απ' ξέρ'ς

ισύ...

Πήρε το Μάρκο και πάει στο καλό του.

Σαν έφτασε στα μαγαζιά του Ζακονοχωριού, τον καλωσόρισαν οι φίλοι του, τον φίλεψαν ραχί κι είπανε να το στήσουν στο... «Θανάση».

— Σταθείτε, ρε πιδιά, να πάω το ζο στου σπίτ', να μη θαρέσ' κανέναν άνθρωπου ιδώ στ' στράτα...

Του ξέρ'τι τι αντίχριστους που είναι... Να ιδώ κι τα γιρόντια κι έρχομαι. Αν μάθ' η πιθιρά μ' ότ' ήρθα κι δεν πήγα..., δε θα γίνου απ' του στόμα τ'ς.

— Άιτι τότε κι μην αρχείς...

Πήγε λοιπόν στο σπίτι των πεθερικών του.

Έδεσε το μουλάρι στην αυλή κι ανέθηκε στη χαγιάτα.

Ήταν μονάχος του ο πεθερός του. Τον καλημέρισε και ρώτησε μ' ενδιαφέρον τάχα για την πεθερά.

— Πού είναι, γέροντα, η γριγιά;

— Ιδώ ήτανι κι αυτήν'. Κάπ'θ' αναμερίσ'σι. Ποιάς ξέρ' πού πάει... Κάτσι κι θα 'ρθεί.

Άμα δε βρεί άλλουν για να τσακωθεί, θα 'ρθει να στήσ' πόλημου μ' μένα. Τ'ν έμαθις δια τόσα χρόνια τί διάτανος είναι;

— Τ'ν έμαθα..., είπε με κατανόηση.

— Δαίμονας, γιέ μ', ριματιανός.

— Τότε θα πάω στα μαγαζιά, όσο να 'ρθεί. Και πήρε πάλι το δρόμο για την αγορά.

Τα φιλαράκια του τον είχαν στρώσει το «Θανάση». Κάθισε κι αυτός. Του έδωσαν χαρτί...

Δεν τόφεραν δυο γύρες και φτάνει λαχανιασμένο ένα παιδαρέλι.

— Μπάρμπα — Γιάννου, έλα απάν' στου σπίτ', του μ'λάρι σ' θάρισι τ' γριά...

— Ποιά γριγιά, μωρέ;

— Τ' μπιθιρά σ'...

— Τί λες, μωρέ, είπα πετώντας τα χαρτιά.

Πετάχτηκε ορθός με προσποιητή ανησυχία.

— Επ' να του φάει ου λύκους..., είπε.

Μέσα του όμως έλεγε:

— Μπράβο! ρε Μάρκο, απ' να σ' χρυσώσου τα καρφιά! Μόνο ισύ θα τ'ς έδανις χέρ' τ'ς παλιόγριας.

Πήγε στο σπίτι.

Τους βρήκε όλους αναστατωμένους. Η γριά ήταν γυριμένη κοντά στο παραγώνι. Κρατούσε τα «φτινά» και κοντανάσινε δογκώντας.

Ο γέροντας καθόταν, στεγνοχωρημένος τάχα, στην κασέλα και το δωμάτιο ήταν γεμάτο απ' τους γειτόνους, που χλουπαθόταν σχολιάζοντας το γεγονός κι αμψώνονταν ο ένας με τον άλλον καθώς γύριζαν πέρα δώθε.

— Τί έγινε, μωρέ; ρώτησε αλαφιασμένος.

Εκεί του είπαν τα καθέκαστα. Πώς πήγε η γριά να πάρει το σακούλι απ' το σαμάρι και να παχιάσει το μουλάρι. Και κει πώς έκαμε, δε φυλάχτηκε και της την άναψε ο Μάρκος.

Αμ' θα του τ'φικίσου τ' άτιμου... Σκότωσι σήμερα τ' γριά! Φοδέριξε και έκαμε να βγει να δείρει το μουλάρι.

Συνέχεια στή σελίδα 8

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1995

	ΔΡΧ.
ΕΣΟΔΑ	
Οικονομικό υπόλοιπο 1993	1.244.410
Συνδρομές μελών	139.000
Έκτακτες εισφορές	405.940
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	686.234
Τόκοι καταθέσεων	197.450
Έσοδα από λαχειοφόρο αγορά	112.000
Επιχορηγήσεις κρατικές	1.798.648
Έσοδα από βιβλίο Δ. Ντούζου	186.000

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ 4.759.682
=====

ΕΞΟΔΑ	
Γενικά έξοδα	239.578
Γραφική ύλη — Φωτοτυπίες	51.737
Ενίσχυση συγχωριανών	115.000
Τηλεφωνικά (Ο.Τ.Ε.)	83.855
Ηλεκτρικό ρεύμα (Δ.Ε.Η.)	44.067
Κατανάλωση νερού (Ε.Υ.Δ.Α.Π.)	2.350
Ταχυδρομικά έξοδα	249.395
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	584.995
Συντήρηση — εξοπλισμός αιθούσης	188.675
Έξοδα διαφόρων εκδηλώσεων	116.135
Διάφορα έργα στην Κοινότητα	2.113.450

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 3.789.236
Ενεργητικό υπόλοιπο στις 31.12.1994 980.446

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ 4.769.682
=====

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1995

ΕΣΟΔΑ	
Οικονομικό υπόλοιπο	980.446
Συνδρομές μελών	150.000
Έκτακτες εισφορές	500.000
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	800.000
Τόκοι καταθέσεων	169.554
Από επιχορηγήσεις	1.000.000
Έσοδα από λαχειοφόρο αγορά	200.000
Έσοδα από βιβλίο Δ. Ντούζου και Οδηγού «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	200.000

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ 4.000.000
=====

ΕΞΟΔΑ	
Γενικά έξοδα	400.000
Γραφική ύλη — Φωτοτυπίες	100.000
Ενίσχυση συγχωριανών	300.000
Τηλεφωνικά (Ο.Τ.Ε.)	100.000
Ηλεκτρικό ρεύμα (Δ.Ε.Η.)	80.000
Κατανάλωση νερού (Ε.Υ.Δ.Α.Π.)	20.000
Ταχυδρομικά έξοδα	300.000
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	700.000
Συντήρηση κ.λπ. αιθούσης	150.000
Έξοδα εκδηλώσεων	150.000
Για Κοινοτικά έργα	1.200.000

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 3.500.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ 500.000

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ 4.000.000
=====

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Συνέχεια από την σελ. 1

ας:

Υπατος πρόεδρος, Φωτεινή Ποτάκη - Κολώνη.

Α' Αντιπρόεδρος: Λουκάς Περγανιάς.

Β' Αντιπρόεδρος: Γιάννης Μπαλής.

Γραμματέας: Ελένη Κων(νου) - Κοζώνη.

Ταμίας: Αθανάσιος Αλαφογιάννης.

Νομικός Σύμβουλος: Άννα Κιούτα.

Επίσης στο Συνέδριο εξελέγησαν και οι Κυβερνήτες για κάθε Πολιτεία, από τα τοπικά σωματεία.

Για την Πολιτεία της Πενσυλβάνιας Κυβερνήτης εξελέγη ο

συγχωριανός μας κ. Χρήστος Αλπογιάννης.

Τον συγχαίρουμε. Η εκλογή του τιμά τον αδελφό Σύλλογο της Αμερικής και γενικότερα όλους τους Νεχωρίτες.

Σ.Σ. Τα περισσότερα στοιχεία τα πήραμε από το φύλλο της εφημερίδας «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ», μηνός Δεκεμβρίου 1994.

★ Στις 19 Μαρτίου 1995, ημέρα Κυριακή και π.μ. πραγματοποιήθηκε στην πόλη HARRISBURG της Πενσυλβάνιας των Η.Π.Α., η ετήσια Γενική Συνέλευση του αδελφού Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής.

Στην Κοινοτική αίθουσα της πόλεως, πριν την Γενική Συνέ-

λευση, πραγματοποιήθηκε το ετήσιο μνημόσυνο του Συλλόγου και η συνεστίαση των μελών αυτού.

Στη συνέχεια άρχισαν οι εργασίες της Γενικής Συνελεύσεως, όπου ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Βασίλειος Κότσαλος ανέγνωσε επιστολές που εστάλησαν από τον πρόεδρο της Κοινότητας Κων. Παπακώστα, και τον πρόεδρο του αδελφού Συλλόγου Νεχωριτών, από την Αθήνα Κων. Μάντη, που πέρα από τις ευχές των για το νέο χρόνο 1995, υπήρχε και πλήρης κατατοπισμός για τα θέματα που απασχολούν την Κοινότητα του χωριού μας, καθώς και για τα έργα που προγραμματίστηκαν για το έτος 1995.

Επίσης ο πρόεδρος του Δ.Σ. έκανε απολογισμό των δραστηριοτήτων του 1994 και αφού έγιναν συζητήσεις, ελήφθησαν αποφάσεις για το 1995, επαικτο λούθησαν οι ασφαλιστικές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, από τις οποίες εξελέγη το κάτωθι Δ.Σ.

1) Βασίλειος Ι. Κότσαλος, 2) Θωμάς Μαζιάς, 3) Βασιλική Αθ. Κασαρούνη, 4) Γεώργιος Π. Πανάγος, 5) Γεώργιος Ι. Κότσαλος, 6) Ειρήνη Νικ. Μπαλαφούτα, 7) Αικατερίνη Κ. Σπανού, 8) Γεώργιος Αθ. Ζαρκάδας, 9) Χρήστος Δ. Λαΐνας, 10) Νικόλαος Θ. Μπαλαφούτας, 11) Δημήτριος Θ. Μάλλιος, 12) Δημήτριος Αντ. Μασγάλας και 13) Νικόλαος Αθ. Μπαλαφούτας.

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο θα συνέλθει σύντομα να καταρτισθεί σε σώμα.

★ Ο Σύλλογος Νεχωριτών Αμερικής με 25 Νεχωρίτες μέλη του Δ.Σ. και μέλη αυτού, παρέστησαν στον ετήσιο χορό του Συλλόγου Αραχοδιτών Αμερικής, που πραγματοποιήθηκε στις 25 Μαρτίου 1995 στην Νέα Υόρκη, όπου μετέβησαν με πούλμαν.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

ταποκρινόμενοι στο αίτημά μας, παρεχώρησαν αρκετό χαλίκι δωρεάν, και έγινε επιστροφή του οδικού τμήματος από Νεχώρι μέχρι πλησίον του Κέδρου.

10) Στις 14 Αυγούστου 1994, ημέρα Κυριακή κάναμε τρισάγιο στον τάφο του αειμνήστου ιατρού Βασιλείου Κολατσούνη, για τα 46 χρόνια από το θάνατό του.

11) Στις 23 Αυγούστου, ημέρα πανηγύρεως πραγματοποιήσαμε λαχειοφόρο αγορά με σημαντικό κέρδος.

12) Τον Ιούλιο και Αύγουστο 1994, κατασκευάστηκαν δύο λιθόστρωτοι εσωτερικοί δρόμοι μήκους περίπου 110 μέτρων και τοιμεντοστρώθηκε επί πλέον και άλλος εσωτερικός δρόμος, μήκους περίπου 90 μ.

13) Με δαπάνες του Συλλόγου μεταφέρθηκε το χαλίκι που μας παρεχώρησε η Κοινοπραξία με 40 δρομολόγια φορτηγών αυτοκινήτων στο οδικό τμήμα που αναφέραμε.

14) Δαπανήσαμε χρήματα και καθαρίστηκαν όλοι οι εσωτερικοί δρόμοι.

15) Διαθέσαμε χρηματικό ποσό για τοποθέτηση αναμεταδότη.

16) Βοηθήσαμε οικονομικά να ξεκινήσει χωρίς καθυστέρηση το νέο τμήμα που διανοίγεται από τον Αγ. - Ιωάννη προς Αράχωβα.

Τέλος γώρισε ότι δεν πραγματοποιήσε τον ετήσιο χορό του, λόγω πενθών και ευχαρίστησε όλους όσους μας βοήθησαν στο έργο του Δ.Σ. και στην έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Στην συνέχεια ο ταμίας του Δ.Σ. Νικόλαος Ζαρκάδας έκανε ανάλυση του Ισολογισμού Εσόδων και Εξόδων (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη) του έτους 1994, ο οποίος ενεκρίθη από τη Γεν. Συνέλευση και έπειτα ενεκρίθη και ο προϋπολογισμός του 1995.

Μετά έγινε συζήτηση για διάφορα θέματα που αφορούν το Σύλλογο και το χωριό μας.

Στην συνέχεια ο λόγος δόθηκε στον πρόεδρο της Κοινότητας Κων(νου) Παπακώστα, ο οποίος ενημέρωσε τη Γεν. Συνέλευση για διάφορα θέματα που αφορούν το χωριό και για τα διάφορα έργα που έχει προγραμματίσει το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Αφού έγινε συζήτηση πάνω στα θέματα που έθεσε ο πρόεδρος της Κοινότητας και συμφωνήθηκαν οι διαδικασίες που πρέπει να γίνουν για να υλοποιηθούν τα διάφορα έργα, ο πρόεδρος έλυσε την Γενική Συνέλευση.

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Συνέχεια από την σελ. 5

Σήμερα 12 Φεβρουαρίου 1995, ημέρα Κυριακή και ώρα 9 μ.μ. συνήλθε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας, στα γραφεία του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας, οδός Σειρήνων 33 - Βύρωνας, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου αυτού Κων(νου) Μάντη και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του μέλους του Συλλόγου μας:

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΤΣΟΥΓΡΑΠΑ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

- 1) Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάντος.
- 2) Να καταθέσει στεφάνι στη σορό του.
- 3) Να συλλυπηθεί την οικογένεια του μεταστάντος.
- 4) Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ», του Συλλόγου μας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο.

Ο πρόεδρος ΚΩΝ(Ν)ΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

Η Γεν. Γραμματέας ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ

Τα μέλη Κ. ΜΑΛΛΙΟΣ Ν. ΖΑΡΚΑΔΑΣ Χ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ Β. ΚΑΛΑΙΑ Κ. ΣΑΛΤΟΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Συνέχεια από την σελ. 1

και το κατσίκι σας στην αυλή του σπιτιού σας, στο σχολείο, στο πάρκιγκ, ή σε άλλους χώρους παρέες - παρέες.

—Ελάτε να παρακολουθήσετε τον Εσπερινό της Αγίας, το απόγευμα του Πάσχα στον αυλόγυρο της Εκκλησιάς, να χειροτεθείτε με όλους τους χωριανούς γύρω - γύρω στο προαύλιο και μετά να χορέψετε στο χοροστάσι κατά τα καθιερωμένα.

—Ελάτε να περπατήσετε στα ανώνυμα και χωρίς ταμπέλες γραφικά δρομάκια του χωριού, που οδηγούν στη Βρύση του Κατσαούνη, στην εκκλησιά, στη στροφή, στην Παλιόγουρνα, στους κάτω Μαχαλάδες προς συκιές και Αϊ Γιάννη, στη Μουρτοδρύση και να ακούσετε τις συναυλίες και τα κελαηδήματα των φτερωτών κανταδύρων στις πράσινες φυλλοσιές.

—Ελάτε να σφιχταγκαλιαστείτε με τα ώραια του χωριού, την μπουμπουκιασμένη και οργιάζουσα φύση του, να κυλιστείτε στον πολύχρωμο τάπητα των αγριο λούλουδων στα μπαζάρια και στις έρμες πλαγιές.

—Ελάτε να ανασάνετε με τις μωσχολιές και το φξυγόνο της αμύδλυντης Ηλιάδας, μακριά από τα νεφρόπληκτα αστικά κέντρα, την ηχορύπανση, το δυζέδιο του αζώτου και τη ρυπαρή ατμόσφαιρά τους.

—Ελάτε στη δροσερή γαλήνη του χωριού, για να γιατρέψετε τις σκυτούρες και το φοβερό άγχος της καθημερινότητας.

—Ελάτε να πιείτε καφεδάκι στο Καφεενείο και τα άλλα μαγαζιά του χωριού μας, γιατί δεν υπάρχουν ακόμα ντίσκο, πάμπ και καφετέριες.

—Ελάτε να ακούσετε στον Καρφοπεταλιά, τα κυπροκούδουνα των γιδιών και ίσως τον κούκο..

Πόσοι όμως θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα είναι άγνωστο. Κάποια εραπεία θα αλκοτήσουν αρκετούς.

Μακάρι να μπορούμε κάθε χρόνο να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα αυτό, να κάνουμε Λαμπρή στο χωριό, στην «Ιθάκη μας», για να ψάλλουμε όλοι αντάμα στον αυλόγυρο της εκκλησιάς μας το «Χριστός Ανέστη», «Αληθώς Ανέστη» χωριανοί.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

Η κοπή της Βασιλόπιττας

Συνέχεια από την σελ. 1

χρησιάζεται τις προσπάθειες όλων μας. Εμείς οι Νεχωρίτες που διακρινόμαστε για την αγάπη που έχουμε μεταξύ μας, ως δείχνουμε περισσότερη αγάπη και συμπράσταση σ' όλες τις προσπάθειες κάθε Διοικητικού Συμβουλίου, για να διατηρηθεί ο Σέλλορός μας. Δεν πρέπει να πάνε χαμένα 44 χρόνια δημιουργικής δράσης.

Το χρέος ανήκει σ' όλους τους Νεχωρίτες, μα προπαντός στους νέους, που πρέπει,

όταν έλθει η κατάλληλη ώρα να συνεχίσουν την Νεχωρίτικη ιδέα μέσω του Σέλλορου. Ο Σέλλορός μας εξ άλλου είναι το μέλλον του χωριού μας. Έχουμε χρέος απέναντι σ' αυτούς που τον ίδρυσαν και εργάστηκαν 44 χρόνια.

Και πάλι σας ευχόμαστε καλή χρονιά, υγεία και ευτυχία.

Ακολούθησε η κοπή της πίτας. Τέλος προσφέρθηκαν εκλεκτοί μεζέδες και αναψυκτικά.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΘΕΙΟ ΜΟΥ

Σεβαστέ μου θείε Γιώργο,

Αν και περισσότερος από ένας χρόνος έχει περάσει από εκείνη την τραγική ημέρα της 11ης Δεκεμβρίου του 1993 που πληροφορηθήκαμε ότι μας εγκατέλειψες τόσο άδικα, από τότε που η «ψυχή» του χωριού μας άρχισε να διαβρώνεται σιγά - σιγά, έτσι ώστε να αποσπαστεί τελικά και να χάσει την αρχική της οντότητα και ενότητα, εν τούτοις η αιτία ή καλύτερα οι αιτίες του χαμού σου εξακολουθούν να είναι ανεξιχνίαστες.

Αυτή η κατάσταση, παρ' όλο που από τη μια με ανησυχεί και με φοβίζει όλο και περισσότερο, όχι μόνο εμένα, αλλά πιστεύω και τόσους άλλους ανθρώπους του στενού σου και οικογενειακού κύκλου, από την άλλη μου προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση και με λυπεί το γεγονός της ανευθυνότητας που δυστυχώς δεν

διακρίνει μόνο εμάς την νεολαία, αλλά πολύ περισσότερο θα έλεγα τους μεγαλύτερους, που εννοείται πάντα θέβαια ότι μας δίνουν το καλό παράδειγμα και μας καθοδηγούν μέσα από την πείρα της ζωής. Νομίζω πως εύκολα καταλαβαίνεις τί εννοώ με τα παραπάνω και είμαι σίγουρη γι' αυτό.

Αυτό το μήνυμα αισιοδοξίας όμως που θέλω να σου στείλω μεσ' απ' αυτό το γράμμα μου, είναι ότι ο Παντοδύναμος Δημιουργός μας ποτέ δεν ξεχνά και πάνω απ' όλα δεν αδικεί.

Είμαι σίγουρη ότι ακόμα και ο σύντομος βίος σου θα σε δίδαξε αυτό που διατυπώνει ο' όλους. Ότι δηλ. η αλήθεια πολλές φορές είναι πικρή και θα πρέπει να παίρνουμε τα μέτρα μας όσο πιο σύντομα γίνεται. Έτσι δεν είναι; Θα ήταν λάθος μας να μην ευ-

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ Παιδιά, μακριά από το αλκοόλ

● Νέος επίσκοπος στη Μητρόπολη Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου εξέλεξε ο Αρχιεπίσκοπος της Ιερής Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας κ. Νικόδημος Ζαλούμης που έχει διατελέσει και Ηγούμενος στο ιστορικό μοναστήρι του οσίου Λορέντζου.

Ο νέος Μητροπολίτης γεννήθηκε στο Πλωμάρι της Λέσβου το 1952.

Η χειροτονία του έγινε στις 28 Ιανουαρίου στο Μητροπολιτικό Ναό Λεβαδείας, προεξάρχοντας τον Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεωργίου και συλλειτουργούντων 15 αρχιερέων.

Στη χειροτονία παρέστησαν από την Αιτωλοακαρνανία: οι βουλευτές και τ. Υφυπουργοί κ.κ. Αθ. Δημητράκοπουλος και Αθ. Καραγκούνης, αντιπροσωπεία του Δημοτικού Συμβουλίου Ναυπάκτου, ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Αλέξανδρος, ο Γεν. Αρχιερατικός Επίτροπος π. Αθανάσιος Λαορδέκης, επικεφαλής αντιπροβίαιας κληρικών της Μητροπόλεως, ο Πανοστ. Ηγούμενος της Μονής Σωτήρος κ. Σπυρίδων Λογοθέτης, επικεφαλής πολυμελούς αντιπροσωπείας Μοναχών της Μονής, και πολλοί Ναυπακτίοι. Την Ο. ΣΥΝ και την ΕΝΑΜ εκπροσώπησε ο Δ/ντής της εφημερίδας ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ κ. Χαρ. Χαλαμπούπου.

Η ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτη θα γίνει μετά την υπογραφή των σχετικών διαταγμάτων από το νέο Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ελπίζουμε ο νέος Μητροπολίτης να συμβάλει στην καλύτερη πνευματική ζωή της Ναυπακτίας, εμείς δε οι Νεχωρίτες υποσχόμαστε κάθε δυνατή βοήθεια και συμπαράσταση στο δύσκολο έργο του.

Ο μέχρι τούδε Μητροπολίτης κ. Αλέξανδρος μετετέθη και ανέλαβε καθήκοντα στη χηρεύουσα Μητρόπολη Μαντινείας και Κονοσσίας με έδρα την Τρίπολη. Οι Νεχωρίτες τον κατενοδώνουμε με τις θερμές ευχές στη νέα Μητρόπολη και τον ευχόμαστε επιτυχία στο έργο του.

● Στην εφημερίδα «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ» της Ο.ΣΥ.Ν μηνός Ιανουαρίου — Φεβρουαρίου 1995 δημοσιεύεται άρθρο του Αρχιμ. Ειρηναίου Κοντογιάννη, Γερακίου της Ι. Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, με ένα ανέκδοτο χειρόγραφο κείμενο, με τίτλο «Κώδιξ του Ιερού Ναού η Κοίμηση της Θεοτόκου Νεχωρίου Ναυπακτίας». Το άρθρο - κείμενο θα συνεχιστεί και στο επόμενο φύλλο της «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗΣ».

● Λάβαμε δύο ημερολόγια για το 1995, ένα από το Σύλλογο Αραχωϊτών Ναυπακτίας, που είναι αφιερωμένο στην τοπική παράδοση, και ένα από τον εκπαιδευτικό Σύλλογο «Αμπελακιώτισσας» με έδρα τη Ναύπακτο,

με φωτογραφία στο εξώφυλλο το θανματονικό χέρι του Αγίου Πολυκάριου.

«Χαίρει έχουσα ή Ναυπακτία σε άκοιμητον φρουρόν προ- (στάτην) και της Σμύρνης ή Πόλις άδάμαντα, ή Έκκλησία την εθ- (ηχον) σάλπιγγα ή Άμπελακιώτισσα την χάριν της χειρός σου, πάτερ άγιε (Γερομάτης Πολύκαρπε).

Χριστόν τον Θεόν έκέτενε, δωρήσασθαι ήμιν τό μέγα έλεος.

Στο εν λόγω ημερολόγιο υπάρχουν και 6 φωτογραφίες με χαρακτηριστικά τοπία της Αμπελακιώτισσας.

Ευχαριστούμε και τους δύο Συλλόγους για την προσφορά τους και τους ευχόμεθα εντυχισμένο και δημιουργικό το 1995.

● Από τον αγαπητό φίλο του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» κ. Αριστείδη Πετρόπουλο (Από το Θανμακό - Φθιώτιδος), πήραμε το διβλίο του «Θαλασσόφρον» εκδόσεως 1994, με συλλογές μικρών θαλασσινών διηγημάτων. Ο κ. Πετρόπουλος μηχανικός του Εμπορικού Ναυτικού δέθηκε με τη θάλασσα και σταδιοδρομήσε ως ναυτικός φτάνοντας μέχρι τον βαθμό του Αρχιμηχανικού. Έχει γράψει και 7 άλλα έργα.

Τον συγχαίρουμε για τη συγγραφική του προσφορά και τον ευχαριστούμε για τη δωρεά του διβλίου του και για τις ευχές του για το Νέο έτος 1995, και αντενχόμεθα και ημείς.

● Με χαρά λαβαίνουμε τα δελτία τύπου της (Ε.Α.Ρ. (Ενωση των Απανταχού Ροι μελιωτών), μέσα στα οποία καταγράφονται οι διάφορες εκδηλώσεις της Ένωσης, όπως: «Η γιορτή που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο Ροιμελιωτών για τα 30 χρόνια από της ιδρύσεώς της και η μεγάλη Πανορμηλιώτικη ψυχαγωγική εκδήλωση, που έγινε το Σάββατο 11.2.1995 με την ευκαιρία της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

● Στις 17.12.94 πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Ροιμελιωτών εκδήλωση της Ένωσης Αιτωλοακαρνανίων Λογοτεχνών.

Θέμα των ομιλιών, που έγιναν κατά την εκδήλωση, ήταν η πνευματική ζωή της Αιτωλίας.

● Παίρνουμε τα δελτία τύπου της ΠΑΝΣΥ (Παναττωλοακαρνανική Σννομοσπονδία) και παρακολουθούμε τις δραστηριότητές της.

● Από τον Ιούνιο του 1993 κυκλοφόρησε το διβλίο του συγγραφέα μας κ. Δημ. Ντοξό, «Νεχωρί το καμάρι μας».

Ο συγγραφέας του διβλίου, όπως ίσως γνωρίζετε, παράχωρησε στους Συλλόγους Νεχωριτών Αμερικής και Ελλάδας όλα τα έσοδα από την διάθεση του διβλίου.

Αντίτυπα του διβλίου μπορεί να βρει κανείς στο Σύλ-

Κάτω από τη φωτογραφία του Αγίου χειριού υπάρχει και το τροπάριο:

λογο Νεχωριτών (Σειρήνων 33 — Βόρωνας), στο Σύλλογο Αμερικής και στους κ.κ. Μάκο Παπαχρίστο στο Αργίριο.

Γιώργο Καραγιάννη στην Πάτρα.

Αντώνιο Μασγάλα στην Ναύπακτο.

Ενάγγελο Μαρούδα στο Μεσολόγγι και

Δίδα Αντωνία Ασημακάκη στη Λαμία.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΘΕΙΟ ΜΟΥ

Συνέχεια από σελ. 7

Χαριστήσω τον Ουράνιο Πατέρα μας για την πολύτιμη ιδέα που μου έδωσε να σου γράψω αυτό το γράμμα. Αυτό το γράμμα επικοινωνίας μαζί σου που ήταν μια υποχρέωσή μου ύστερα από μια υπέρμετρη φιλία που είχα αποκτήσει μαζί σου όπως και με όλα τα αδελφία σου. Περισσότερο δε απ' όλα θέλω να σου δείξω ότι δεν ξεχνιόσαι, γιατί άτομα σαν και σένα σπανίζουν.

Ελπίζω το γράμμα μου να μην σε κούρασε ιδιαίτερα. Να προσεύχεσαι για μας τους υπολοίπους που άφησες πίσω σου και να μην μας ξεχνάς. Η αθωότητά σου αυτή με την οποία σε γνώριζα και σε ξεχώριζα τόσα χρόνια ας σταθεί κι αυτό πάνω από το κύριο προτέρημά σου.

Με εκτίμηση και σεβασμό η ανηψιά σου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΣΗΜΑΚΑΚΗ

ΕΙΝ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Ένα βουνό μου γνώφει πως με ξέρει, ένα ποτάμι μου γελά χαχανιστά, ένα δρομάκι μ' ανηφόρα μου προσφέρει να το κρατήσω στην καρδιά μου πιο ζεστά.

Ένα σπιτάκι μ' αραδειάζει ότι έχει, μου φιθυρίζει ν' αρκεστώ στα λιγοστά και μια φωτιά μεσ' απ' το τζάκι μου παρέχει στα όνειρά μου σάρκα και οστά.

Ένα τοπίο μεσ' τα μάτια μου χορεύει, μ' ένα συναίσθημα που με κρατά γερά. ΕΙΝ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ που μ' αγάπη μου γυρεύει, να του χαρίζω της ψυχής μου τα φτερά.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

Αν θέλεις η εφημερίδα ΣΟΡ να είναι αντιπροσωπευτική και ενημερωμένη, γράψε. Στείλε τα νέα ΣΟΡ, τα άρθρα ΣΟΡ, τις δικές ΣΟΡ απόψεις.

Εμείς θα τα δημοσιεύσουμε, εφ' όσον είναι ενυπόγραφα. Χωρίς συμμετοχή, η κριτική είναι άδικη και ανώφελη. Δώσε κι' ΕΣΥ λίγο χρόνο για τον Σύλλογό ΣΟΡ.

Συνέχεια από την σελ. 4

χαλάρωση, υπνηλία, η οποία μπορεί να εξελιχθεί σε ύπνο, ελαφρύ ή βαρύ, ή ακόμη και σε κόμα. Να μην λειτουργούν δηλαδή καθόλου τα αντανακλαστικά του παιδιού και να μην αντιδρά. Εδώ θέλω όμως να επιστημάνω κάτι πολύ σημαντικό, που συμβαίνει μόνο στα παιδιά και ιδιαίτερα στα πολύ μικρά. Η οξεία μέθη προκαλεί κατ' εξοχήν στην παιδική ηλικία, ένα σύντομο το οποίο είναι πάρα πολύ επικίνδυνο, την υπογλυκαιμία που την ακολουθούν σπασμοί. Αυτό είναι το κυριότερο που μας απασχολεί σε περιπτώσεις οξείας μέθης, γιατί οι δόσεις που μπορεί να προκληθούν από την υπογλυκαιμία είναι από τις σοβαρότερες. Πρόκειται για δόσεις του κεντρικού νευρικού συστήματος, σε νοητικό και κινητικό επίπεδο, οι οποίες μπορεί να ακολουθήσουν το παιδί σε όλη την υπόλοιπη ζωή του.

— Αν, παρά την προσοχή που δείχνουν οι γονείς, το παιδί πιει αλκοολούχο ποτό, ποιές θα πρέπει να είναι οι πρώτες τους αντιδράσεις;

«Τα παιδιά έχουν κάποια ευαισθησία στον μεταβολισμό του οινόπνευματος και γι' αυτό σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να δοκιμάζουν αλκοολούχα ποτά. Και για τον κίνδυνο βλάβης της υγείας τους και για τον κίνδυνο συνήθειας και για τον κίνδυνο να το επαναλάβουν τα

παιδιά — κάποτε ανεξέλεγκτα.

Ακόμη και αν δεν έχει άμεση επίδραση η κατανάλωση ποτών, είναι μια εξοικίωση που πρέπει να αποφευχθεί οπωσδήποτε, γιατί αργότερα στην εφηβεία τα παιδιά έχουν συνηθίσει και πίνουν διασκεδάζοντας μεγάλες ποσότητες ποτών. Οι γονείς θα πρέπει να φυλάττουν τα ποτά μακριά από τα παιδιά με την ίδια προσοχή που φυλάττουν τη χλωρίνη, τα απορριπτικά και τα φάρμακα. Αν, παρά όλα αυτά, το παιδί πιει κάποια ποσότητα ποτού, θα πρέπει να προκληθεί άμεσως εμετός και να κληθεί ο γιατρός. Αν η ποσότητα είναι μεγάλη, χρειάζεται παρακολούθηση για κάποιες ώρες μετά, για να αντιμετωπισθούν εγκαίρως τα πιθανά επακόλουθα και η υπογλυκαιμία. Και περισσότερο φυσικά αν η περίπτωση είναι σοβαρή να μεταφερθεί στο νοσοκομείο. Όπως συμβαίνει σε όλες τις δηλητηριάσεις, τα παιδιά μπορεί να επαναλάβουν τη λήψη οινόπνευματος, ειδικά αυτά που είναι κάτω των πέντε ετών, γιατί τα μεγαλύτερα διατηρούν την εμπειρία. Πάντως, αν έχουν παρατηρηθεί συμπτώματα μέθης (έστω και ελαφράς) ακόμη και μία φορά, αυτό θα πρέπει να αποτελέσει σήμα για τους γονείς να αυξήσουν την προσοχή τους στην επιτήρηση του παιδιού.

Η αναδημοσίευση αυτή είναι από «ΤΟ ΒΗΜΑ» της 18ης Δεκεμβρίου 1994.

ΜΑΡΚΟΣ Ο... ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟΣ

Συνέχεια από την σελ. 6

— Τι φταίει του ζουγανό, είπε ο πεθερός του και κράτησε με νόημα το χέρι του.

— Αφήτι μ'ι' μωρέ, να το σκοτώσω..., είπε τινάζοντας τα χέρια. Τι να του κάνου, δε μ' αφήνι, αλλιώς ήξιρα γι'ότι ήθελε και πήγε και κάθισε δίπλα στη γερόντισσα.

Ως τόσο κανείς δεν τον κρατούσε.

— Πώς είσι, μωρή δάδου, ρώ-

τησε τάχα στοργικά.

— Πιθαίνου..., είπε κοντανταίνοντας.

— Σώπα, απ' θα πιθάν'ς μινια κλουτσιά απ' του σγαντζουμούλαρου..., της έδωσε κουράγιο. Ήρθανε γιάτρισσες με γιάτροσόφια και μαντζούνια, αλλά ο Μάρκος την είχε κάμει τη δουλειά. Σε δυο - τρεις μέρες πάει η γριά — μακριά από δώ.

«Προάμμωσαν» τη γριά στα «κ'λούρ» και στάθηκαν στις εκκλησίας το πεζούλι όλοι οι συγγενήδες στην αράδα να τους συλλυπηθούν οι χωριανοί.

Πρώτος ανάμεσα στους... δαρυπενθούντες, περίλυπος ο Γιάννος δεχόταν τα συλλυπητήρια.

Σαν πέραγαν οι... πεθερόπληκτοι, του έσφιγγαν με νόημα το χέρι και, πέρα απ' το: «να ζήσιν» να τ' θ'μύσαστιν, έσκυβαν και κάτι φιθύριζαν στ' αυτί του.

— Καλά... θα ιδούμι, έλεγε χαμηλόφωνα αυτός.

Σαν έγιναν χαζίρι τα συλλυπητήρια και σηκωθήκανε να πάνε σπίτι να φάνε την «παρηγοριά», έβας από τους φίλους του τον ζύγωσε, τον πήρε παράμερα και τον ρωτάει:

— Καλά, ρε Γιάννο, τί σου 'λέγαν στ' αυτί όσοι θε συλλυπούνταν;

— Τι μου 'λέγαν;...

Κοίταξε τριγύρω μήπως τους άκουγε κανείς και, όταν βεβαιώθηκε, ότι κανένας δεν τους άκουγε, συμπλήρωσε:

— Ρώταγαν για του μ'ι'λάρ' αν του π'λάου, απάντησε γελώντας κάτω απ' το δασύ μουστάκι του.